

Intuitivní fotografie

~

Intuitive Photography

by

Miroslav Buriánek

Czech Radio Vltava

SYNOPSIS

Rozhlasový autor a režisér Miroslav Buriánek zkoumá vlastní puzení k fotografování, zachycení okamžiku a možnosti reflexe, které vyvstává obraz nabízí. Dokument o touze intuitivně zachycovat atmosféru náhle viděných obrazů v prostoru a čase. Jeho autor, rozhlasový režisér, je po celý svůj život fascinován také obrazem, vizualitou, zachycenou událostí, viditelným otiskem existence v čase a prostoru. V dokumentu zkoumá nejen sám sebe jako člověka, který umanutě až obsedantně fotografuje mobilem, ale i další profesionální i neprofesionální fotografy. Kde se bere a jak vzniká touha zachytit právě tento okamžik, jak popsat pocit napojení na probíhající situaci, náhle vyvstálý obraz? Co všechno fotografie pro jejího autora může znamenat? Nakolik vypovídá o něm samém v současné chvíli nebo po letech.

SYNOPSIS

Radio author and director Miroslav Buriánek explores his own urge to take photographs, to capture the moment and the possibilities of reflection that the developed image offers. A documentary about the desire to intuitively capture the atmosphere of suddenly seen images in space and time. Its author, a radio director, has also been fascinated throughout his life by the image, the visual, the captured event, the visible imprint of existence in time and space. In the documentary, he explores not only himself as a man who obsessively takes pictures with his mobile phone, but also other professional and non-professional photographers. Where does it come from and how does the desire to capture this particular moment arise, how to describe the feeling of connection to the ongoing situation, the suddenly emerging image? What can photography mean to its author? To what extent does it speak about him or herself in the present moment or years later.

Český rozhlas VLTAVA
odpovědný dramaturg
MgA. Viola Ježková

dramaturg
MgA. Gabriela Albrechtová

vysílání 02.10.2020
stopáž 57:16
ČRo Vltava

Miroslav Buriánek

Intuitivní fotografie

Dokument o touze intuitivně zachycovat atmosféru náhle viděných obrazů v prostoru a čase.

3

Miroslav Buriánek (1951) je rozhlasový režisér a dokumentarista. Fascinován je obrazem a vizualitou, viditelným otiskem existence v prostoru a čase. Hledáčkem objektivu intuitivně hmatá svět, fotí všude, občas i něco vystavuje. V dokumentu zkoumá nejen sám sebe jako člověka, který umanutě až obsedantně fotografuje mobilem, ale především profesionální i neprofesionální fotografy včetně svých vnuků. Kde se bere a jak vzniká touha zachytit právě tento okamžik, jak popsat pocit napojení na probíhající situaci, náhle vyvstalý obraz. Co všechno fotografie pro jejího autora může znamenat. Nakolik vypovídá o něm samém v současné chvíli nebo po letech. Jak hmatat realitu fotoaparátem a jak vyjádřit obraz zvukem.

2020

Czech Radio VLTAVA
Programme Editor in Chief
MgA. Viola Ježková

Programme Editor
MgA. Gabriela Albrechtová

Broadcast on 2 October 2020
Total time: 57:16
Czech Radio Vltava

Miroslav Buriánek

Intuitive Photography

A documentary about the desire to capture intuitively the atmosphere of suddenly discovered images in space and time.

4

Miroslav Buriánek (b. 1951) is a radio director and documentarist. He is fascinated by the visual world and by the visible imprint of existence in space and time. He looks at the world through a camera viewfinder, takes photos everywhere and exhibits them occasionally. In this documentary, he examines not only himself as a man who almost obsessively takes pictures with his mobile phone but especially photographers, both professional and amateur, including his grandsons. Where does the desire to capture “this very moment” come from? How to describe the feeling of being connected to the situation going on “right now” – to the image that has just appeared? What can photography mean to its creator? How much does it say about himself now or years later? How to touch reality with a camera and express an image with sound?

2020

Miroslav Buriánek a Jindřich Štreit

Eva Melo

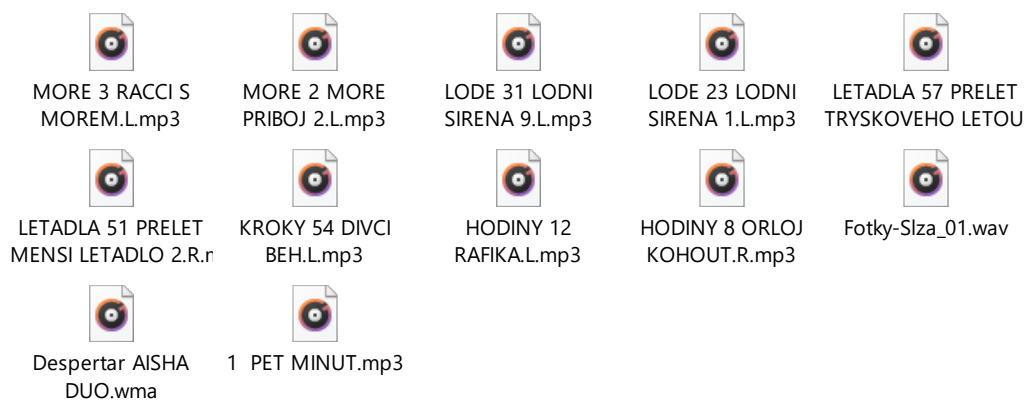

Miroslav Buriánek and Jindřich Štreit

Eva Melo

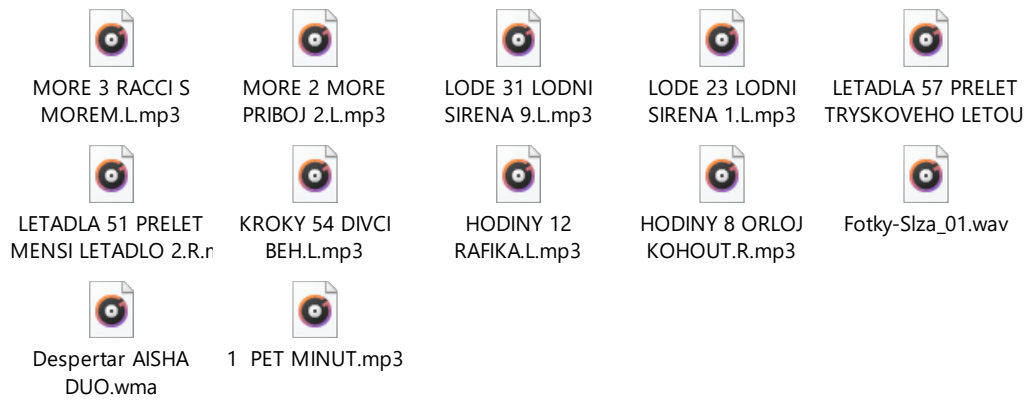

seznam použitých zvuků a hudby

pokyn k realizaci dokumentu:

“Dělat to jak muchlaný krep se zdrsnělými šrámy.”

List of sound and music used

Instructions for production:

“Do the documentary like crumpled crape with rough scratches.”

hudebně zvukový obraz úvodní

hudba píseň Fotky, skupina Slza, intro 00.00 - 00.07

zvuk klapot dámských podpatků

zvuk cvakání závěrky fotoaparátu

*hudba Aisha Duo Despertar, orchestrální skladba
(podkres pod celým textem)*

studio

MB (autor)

V dětství jsem měl bakelitový foťáček značky Pionýr. Jako otec 2 synů fotil jsem rodinné snímky zrcadlovkou s optikou Carl Zeiss a černobílé fotky vyvolával ve tmě s červeným světlem nad vanou v koupelně. Většinou byly šedivě nepěkné. Od té doby co fotím mobilním telefonem, uhranut obrazem a vizualitou, nacvakal jsem již tisíce snímků. Hledáčkem objektivu intuitivně hmatám svět. Fotím všude, občas i něco vystavuji. K tématu vyptával jsem se profesionálů i amatérů. Natáčel jsem s profesionálními fotografy Jindřichem Štreitem a Evou Melo, historikem fotografie Pavlem Vančátem, vizuálním umělcem Romanem Štětinou, léčitelkou Jarmilou Amadeou Misarovou, lékařkou a příležitostnou fotografkou Tamarou Salcmanovou, chirurgem cestovatelem zapáleným fotografem Richardem Polzerem a mými vnuky Vojtou a Toníkem.

Toník

Lebka kostlivce od nás ze třídy. Máme kostru, učíme se o lidském těle a já ji vyblejsk. Tady je originál.

MB

Vy fotíte děti

Melo

To jo.

Music and sound image – introduction

Music: song: Fotky, band: Slza, intro 00.00–00.07

Sound: clatter of a woman's heels

Sound: camera shutter clicking

***Music: Aisha Duo: Despertar, orchestral composition
(background behind the whole text)***

Studio

MB (documentarist)

As a child I had a small Bakelite camera called Pionýr. As a father of two sons I took pictures of our family with Carl Zeiss lenses and processed my black and white photos in the dark, with a red light, over the bath in the bathroom. They were mostly greyish and not very nice. Since I started photographing with my mobile phone, bewitched by the visual world, I have snapped thousands of pictures. I intuitively grope for the world with the viewfinder. I take photos everywhere and I exhibit them occasionally. I have interviewed both professional and amateur photographers regarding the subject. I have made recordings with professional photographers, Jindřich Štreit and Eva Melo, photography historian Pavel Vančát, visual artist Roman Štětina, healer Jarmila Amadea Misarová, doctor and occasional photographer Tamara Salcmanová, surgeon, traveller and avid photographer Richard Polzer, and my grandsons Vojta and Toník.

Toník

A skull from our classroom. We are learning about the human body and we have a skeleton in the classroom, so I took a picture of it. This is the original.

MB

You photograph children.

Melo

That's right.

MB

Vaše děti?

Melo (profesionální fotografka)

Protože jsem byla na rodičovské dovolené. A nejenom ty děti. Fotím odpovědi na své otázky.

MB

Otvírám svět smysly. Já věřím v pravdu smyslů.

Roman (vizuální umělec)

No smyly mají smysly. To jediná má smysl.

Toník (vnuk)

Napřed si určím tu fotku, co to vlastně je. Je to audina, kterou jsem vyfotil poblíž našeho baráku, když jsem šel ze školy a napadlo mě, že by to mohla být pěkná fotka, jak je tam ten odlesk toho slunce.

Vojta (vnuk)

Když se podíváme na tu původní fotku, tak je trošku přesvícená. Tady vzadu je to přesvícený ten panelák. Je vidět, že jsi ostřil hlavně tady vepředu na ten znak.

Toník

Tak tak ostřil jsem na ten znak, aby to tam vyniklo z toho.

Vojta

Není to zase tak zlý, ale je hodně do žluta ta fotka.

Tonda

Ale to byl jako záměr do žluta, páč jsme chtěli žlutou, aby to takový tématický bylo.

MB

Your own children?

Melo (professional photographer)

Because I was on maternity leave. But not only the children. I photograph the answers to my questions.

MB

I open the world with my senses. I believe in the truth of the senses.

Roman (visual artist)

Well, senses have senses. That's the only thing that makes sense.

Toník (grandson)

First I determine what the photo actually is. It's an Audi that I photographed near our house while walking home from school. I thought it might make a nice picture because there was a reflection of the sun.

14

Vojta (grandson)

If you look at the original photo, it's a bit overexposed. That block of flats in the back is overexposed. It's obvious that you focused on the bonnet badge in the front.

Toník

Yes, I focused on the badge so that it stood out.

Vojta

It's not a bad picture but it's a bit too yellow.

Tonda

But that was intentional because we wanted it to be yellow to match the theme.

Polzer (chirurg, cestovatel, fotograf)

Tohle je islandská krajina, kde je moje kamarádka. Island je vyhlášený proměnlivým počasím. Na tom snímku je krásný modrý nebe, šedá taková sopečná krajina. A ta dívka je ve žlutém přšiplášti a drží fotoaparát a strašně se soustředí na nějaký záběr. Vyfotil jsem si fotící dívku, která v tom krásném azuru čeká, že přijde bouřka. Je to taky výborná fotografa. Ona si umí vyhrát s tou kompozicí. Ona nad tím snímkem přemýšlí dlouho dopředu a pak se tak soustředí na to samotný focení, že jsem neodolal. A fotit fotografa je taky zážitek.

hudba píseň Fotky, skupina Slza

zpěv: „V plánu spousty dalších mil/fotky po kapsách tisíce jsem nosil/vídám v nich svůj dávnej sen/dostal mě až sem“.

MB

Nemůžeme udělat takové dost drásající konstatování, že díky technologiím a technice může být umělcem každý?

Vančát (historik fotografie)

Já si to úplně nemyslím, vůbec si to nemyslím, ale na druhou stranu každé kdo chce, tak může bej umělcem. To je pro každého možná ambice. Pak fungujou nějaký umělecký instituce a nějaký systémy sebepotvrzování, který to potvrděj nebo nepotvrděj. To je ten příklad Tichý, který se proti své vůli stal světovou uměleckou celebritou. Možný je v tomhleto ohledu skoro všechno. Čím víc jsou ty věci nepředpokladatelný, tím víc mají šanci nějakým způsobem zaujmout, ale v dnešní záplavě fotografií, který dneska vznikají po miliardách, po bilionech denně, tak jde o nějakéj neuvěřitelně rychlej tok dat a obrazů, kterej spíš má nějakou kulturní funkci. To je to o čem mluví Sontagová, to každodenní potvrzování vztahů ke světu, který s uměním nemá nic společného. Spíš jde o kulturní

Polzer (surgeon, traveller, photographer)

This is Icelandic landscape with a friend of mine. Iceland is famous for its changeable weather. There's a beautiful blue sky in the picture – and a grey volcanic landscape. And the girl in the yellow raincoat is holding a camera, concentrating intensely on a shot. I took a picture of a photographing girl who is waiting for a storm under the beautiful azure sky. She's an excellent photographer as well. She can really work out her composition. She spends a lot of time thinking about her shot beforehand and then she focuses on the photographing process itself, so I couldn't resist. And photographing a photographer is quite an experience, too.

Music: song: Fotky, band: Slza

Singing: "Many more miles to go / thousands of photos in my pockets / I can see my old dream in them / which got me all the way here."

16

MB

Can we make that agonizing statement saying that anybody can be an artist thanks to modern technologies?

Vančát (photography historian)

I don't think so, but on the other hand, anybody who wants to can be an artist. That may be everybody's ambition. Then there are some art institutions and confirmation systems that either confirm it or not. That's the case of Tichý, who became a world-famous artistic celebrity against his will. Almost anything is possible in this respect. The more unpredictable these things are, the more likely they are to draw attention, but in the deluge of photos that are taken by the billion a day, it's more like an incredibly fast flow of data and images that's got a cultural function. That's what Susan Sontag talks about – that everyday confirmation of one's relationship to the world, which is something that has nothing to do with art. It's more of a cultural

fenomén, ve kterém jsme všichni ponořený až po uši a kterým žijeme.

MB

Tamaro teď jsme demontovali výstavu fotografií. Proč fotíš?

Tamara (lékařka a příležitostná fotografka)

Protože mám malý fotoaparát značky kompakt.

MB

Vím o tobě, že jsi prodala 2 fotografie zarámované.

Tamara

Ale nebyla jsem v Národní galerii. Prodala jsem sice dvě zarámované fotografie, ale to víš, Veletržní palác je Veletržní palác.

MB

Tamaro o Národní galerii mi nemluv. V minulém mém dokumentu jsi hovořila o tom jaká se před mnou otevírá nádherná perspektiv. No a vidíš vystavuji v Nečtinech.

Tamara

To je přece báječné místo Nečtiny. Cožpak ty nevíš, že je to velice úspěšná obec, která 2 krát byla Vesnicí roku. Dokonce jednou Vesnicí roku celostátní. Nečtiny jsou báječné místo pro život, tudíž jsou báječné místo pro naši výstavu, která zde proběhla.

MB

Ty jsi vymyslela název výstavy. Sděl ho.

phenomenon, in which we are immersed up to our necks. And in which we live.

MB

Tamara, we have just removed a photo exhibition. Why do you take pictures?

Tamara (doctor and occasional photographer)

Because I have a small compact camera.

MB

I know you have sold two framed photos.

Tamara

But I've never exhibited my pictures at the National Gallery. I've sold two framed pictures, but as you know, the National Gallery – that really means something.

MB

Tamara, don't even mention the National Gallery. In the previous documentary, you told me there was a great future ahead of me. And as you can see, I'm exhibiting my pictures in Nečtiny.

Tamara

Well, Nečtiny is a great place. You should know it's a very successful place which has won the title of Village of the Year twice. Once it even became a national Village of the Year. Nečtiny is a wonderful place to live in, so it was also a wonderful place for our exhibition.

MB

You invented the name of the exhibition. Tell us.

Tamara

Svět je báječné místo k fotografování je taková parafráze na našeho milovaného básníka Lawrence Ferlinghettiho, že svět je báječné místo pro život. Život je krásnej, jak já říkám.

MB

Průběžně fotíš nebo ojediněle?

Tamara

Když si překládám věci z kabelky do kabelky podle toho, aby se mi hodila k oblečení, vždycky si přendám i svůj malý fotoaparát.

MB

Kromě rtěnky a parfémů nosíš ve své kabelce aparát.

Tamara

Kromě rtěnky, pudřenky, parfému, notýsku, do kterého si zapisuji své úkoly, a klíčů, nosím fotoaparát.

hudebně zvukový obraz

zvuk cvaknutí závěrky

hudba Fotky mezihra

MB

Kancelář historika fotografie, teoretika fotografie, kurátora Pavla Vančáta. Publikace, monografie Miroslava Tichého, o němž jste psal a Jana Svobody, o němž jste také vydal knihu. Fotíte?

Vančát

Fotím mobilem děti a věci, co najdu, ale nemám žádný umělecký ambice v tomhle směru.

Tamara

“The World is a Beautiful Place to Take Photographs In” – that’s a paraphrase of our beloved poet Lawrence Ferlinghetti’s verse saying that the world is a beautiful place to be born into. And as I say, life’s beautiful.

MB

Do you take photos continuously or only occasionally?

Tamara

When I’m putting my stuff from one handbag into another which matches my clothes, I always put my little camera into it as well.

MB

Besides your lipstick and perfume, you carry a camera in your bag.

Tamara

Besides my lipstick, powder box, perfume, notebook to write my tasks in, and keys, I carry a camera.

Music and sound image

Sound: shutter clicking

Music: Fotky, interlude

MB

The office of photography historian, theoretician and curator Pavel Vančát. A monograph of Miroslav Tichý, who you have written about, and a monograph of Jan Svoboda, who you have published a book about. Do you take photos?

Vančát

I use my mobile to take pictures of the children and of things that I find, but I don’t have any artistic ambitions.

MB

Hmatám realitu skrze objektiv mobilu, hmatám realitu fotoaparátem. Vztah až haptický.

Vančát

Má to různé roviny, ta hlavní, že se člověk snaží té reality nějak dotýkat a hlavně si ji nějak sumarizovat, uschovávat. Na to je fotografie nejlepší médium už nějakých 170, 180 let. Celá ta naše civilizace je založena na tom, že můžeme tenhle aparát používat. Počínaje fotografií přes spoustu dalších médií, který z ní vycházejí. Modernita je s tímhletem fotografickým viděním spjatá a celá ta společnost na tom funguje a dnešní internet a další média, který jsou na něj navázaný. Je to další stupeň tohoto postupného ohmatávání, sbírání, dotýkání.

MB

Dotýkání ohmatáváním souvisí i s intuitivním přístupem.

Vančát

Když to má samozřejmě nějakou osobní intuitivní rovinu, tak potom je to nějaký způsob konkrétní individuální vazby k něčemu, co je kolem nás. V dnešní době má tyhle aparáty neprosto každý a dvadesát devět procent populace je používá velmi intuitivně až naivně, ale na druhou stranu jsou osoby, které tímto způsobem vytvoří neuvěřitelný dílo. To je třeba případ Miroslava Tichého, kterej jakoby dokázal tu fotografii vrátit někam o desítky možná stovky let zpátky. Znova vydestilovat až rurální fotografickou podobu jak se opravdu se dotknout té skutečnosti bez puristický čistoty, kterou v té fotografii známe a kterou jakoby vyloučil a vrátil se zpátky k takovému až *neandrtálskému stylu fotografie*. My máme v hlavě zabudovaný to, že ta správná fotografie vypadá nějakým způsobem, kterej je daný nějakýma zákonama, který v té fotografii panujou. Teď jde o to, že se ty věci racionálně porušují i iracionálně. Třeba ten Tichý to dělal geniálně

MB

I grope for reality through my mobile's lens, I grope for reality with my camera. The relationship is almost haptic.

Vančát

It has different aspects of it. The main one means that you try to touch the reality in a way and, above all, summarise it and keep it. Photography has been the best medium for that for about 170 or 180 years. All our civilisation is based on us being able to use this device. From photography to many other media that draw on it. Modernity is connected to this photographic vision and the whole society as well as the internet and the other media related to it are based on it. It's another stage of that gradual groping, collecting and touching.

MB

Touching something by gradual groping is also connected with an intuitive approach.

Vančát

Although there is definitely a personal intuitive aspect to it, it's a way of establishing a particular, individual connection to what's around us. Nowadays, everyone's got a camera like this and ninety-nine percent of the population use it in a very intuitive, almost naive way, but there are also people who can create incredible works in this way. That's the case of Miroslav Tichý, who kind of managed to return photography dozens or maybe even hundreds of years back. He distilled an almost rural photographic way to touch reality without the purist approach that we know in photography and that he excluded, and he went back to a sort of *Neanderthal style of photography*. We have a fixed idea of what good photography looks like as it is defined by certain rules. Now, such rules may be broken rationally as well as irrationally. And Tichý did it in a brilliantly

intuitivně i racionálně, že to svoje malířský vzdělání dokázal přenést do úplně jiného média. Během těch svých procházek bloumavejch, obsesivních najednou dokázal zachytit atmosféru moravského maloměsta Kyjova s těma všema procházejícíma ženama, který na něj vábně vlnily sukněma, otáčely se nebo naopak na něj pokřikovaly. Najednou je to fotografie úplně jiného typu, která zpátky získává tu spontaneitu, tu nevykalkulovanost. To je způsob jak ta intuice může vytvořit svět sám pro sebe, který funguje úplně jinak.

MB

Fotografie jsou poškozené, zdrápané, možná je tam i plíseň. Probublává pomíjivost času a destrukce, kterou čas také přináší k hodnotám, které vytváříme, neboť čas naše životy uzavírá, začíná zrozením a končí smrtí.

Vančát

Myslím, že to není záměr, spíš je to celej styl toho života, přístup k těm věcem, který nechával plynout tak jak jsou. Házel ty fotografie někam na zem a pod pohovku, šlapal po nich, nechal je jít.

MB

Hlodavci!

Vančát

Hlodavci, který mu pobíhaly po domečku. Nechal na ně pršet na dvorku. Z tohoto neuvěřitelného životního experimentu vzniklo dílo, který dneska je celosvětově uznávaný, ceněný a obdivovaný. Paradoxně, i když on sám nikdy neměl žádnou snahu a úmysl o nějakou slávu usilovat.

MB

Zapalte si, uděláme takové intermezzo (*smích*).

intuitive as well as rational way. He managed to transfer his training as a painter into a totally different medium. During his obsessive wandering he suddenly managed to capture the atmosphere of the small Moravian town of Kyjov with all those women passing by, wiggling their hips seductively, turning around or shouting something to him. Suddenly, it's a totally different kind of photography, which gets back its spontaneity and lacks calculation. That's a way intuition can create a world in itself, which works very differently.

MB

His photographs are damaged, scratched and maybe even mouldy. What starts to appear is the transience of time and the destruction which time causes to the values we create because time closes our life – it begins with birth and ends with death.

Vančát

I think it wasn't an intention. It's more about his lifestyle and attitude to the things that he simply let go by. He would throw his photos on the ground and under his sofa, he would step on them and let them be eaten...

MB

By rodents!

Vančát

By rodents running around his yard. He left them outside in the rain. And this unbelievable life experiment gave birth to a body of work that's now internationally acclaimed, appreciated and admired. Ironically, it is in spite of him never even attempting to get any recognition.

MB

Have a smoke. Let's have an intermezzo (*laughs*).

Vančát

Na tom pracuji.

MB

Cigareta. To oživuje dění. Detaily dělají význam.

hudebně zvukový obraz

hudba Aisha Duo DESPERTAR 01.40 – 03.15 (jemné ťuky)

zvuk klapot dámských podpatků přes celou stereo bázi

hudba dtto

Melo

Důležitý je se k dobré fotce prochodit. To chce nějakou trpělivost je dobré si počkat, navnímat tu situaci a potom začne promlouvat. Samozřejmě někdy se podaří, třeba *Jindra Štreit* právě. Jsou i tací, že někam vpadnou a okamžitě to ovládnou a okamžitě fotí a okamžitě to naciťují. Myslím, že ten čas má každé fotograf jinak. Já třeba potřebuju hodně dlouho opravdu se s tím propojit s tím okolím.

MB

Prožít si, vstoupit do něho.

Melo

No. Jsou fotografové, kteří se schovávají za foťák a nikdy se s tím okolím nepropojí. Někteří prostupují , no.

zvuk - cvaknutí závěrky fotoaparátu

Vančát

I'm working on it.

MB

A cigarette. That makes things livelier. Details create meaning.

Music and sound image

Music: Aisha Duo DESPERTAR 01.40–03.15 (soft knocking)

Sound of high heels over the whole stereo basis

Music: ditto

Melo

It's important to walk your way to good photography. You need some patience. It's a good idea to wait, perceive the situation and then it starts speaking to you. And of course, some people achieve success, like *Jindra Štreit*. But there are some who burst into a place and immediately begin to control it, photographing and perceiving it. I think every photographer approaches time in a different way. For example, I need a long time to get connected to my surroundings.

26

MB

Experience it, enter it.

Melo

Yes. There are photographers who hide behind the camera and never get connected to their surroundings, but some go through it.

Sound: camera shutter clicking

MB

Olomouc Galerie Mona Lisa, setkání s proslulým světovým fotografem Jindřichem Štreitem. Fotograf lidskosti Jindřich Štreit. Přístup k fotografii profesionála a amatéra.

Štreit (profesionální fotograf)

Co to jsou profesionálové. To je trošičku pro mě problém, protože já vlastně nejsme profesionál, protože se neživím fotografií. Já se živím učením o fotografii. V současné době působím jako vysokoškolský pedagog na Slezské univerzitě, na Institutu tvůrčí fotografie v Opavě.

MB

Profesor.

Štreit

No ano (úsměv) tak. Za profesionála považuji člověka, který dělá fotografie, kterými se živí. Fotografií se živí. A já toto nemůžu o sobě říct. Intenzivně fotografuji, žiji fotografií, ale není to fotografie, kterou bych se živil. Někdy se to podaří. Dostaneš zakázku, dostaneš nějaké téma, které zpracuješ, dostaneš zapláceno, ale to je tak sporadické, že to nemůžu považovat za obživu jako takovou. To fotografování je pro mě tak výsostné, že já se cítím pořád fotoamatérem. Fotografování je pro mě výsostné, že se jí ani nechci živit, víš. Nechci být závislý na tom, abych dělal něco pro peníze. Chci zůstat v této oblasti svobodný. Jestliže začneš kalkulovat, tak potom se musíš podřídit té objednavce, která přijde a to já nechci. Já si témata vybírám sám. Je to pro mne vznášení a já chci létat.

MB

Pořád fotíš tvou leikou. Já jsem tě viděl při práci, jak jsi fotil.

MB

The Mona Lisa Gallery in Olomouc, where I meet the world-famous photographer, Jindřich Štreit, the photographer of humanity. Both a professional's and an amateur's approach.

Štreit (professional photographer)

Who are professional photographers? That's a bit of a problem for me because I'm not a professional. I don't earn my living photographing. I am a photography teacher by profession. Now I work as a teacher at the Institute of Creative Photography at Silesian University in Opava.

MB

A professor.

Štreit

Well, yes (*smiles*). I consider a professional to be a person who takes photos to earn a living. And that's what I can't say about myself. I photograph intensively, I live and breathe photography but I don't make a living by it. It does happen at times, though. You get a commission, a subject that you work on, and you get paid but that's so scarce that you can't regard it as a job. Photographing is such a supreme activity to me that I still feel to be an amateur and I don't even want it to be my job. I don't want to do it for money and depend on it. I want to be free in this area. If you start calculating, you must submit yourself to the commissioned work, which is what I don't want to do. I choose my own topics. It means soaring to me and I want to fly.

MB

You still use your old Leica. I saw you while you were photographing.

Štreit

Jo, jo. Teď už mám jiný přístroj, protože jsem se rozhodl digitálně fotografovat. Protože jsem pocítil, že chci aby tam byla barva. Barva zase mě pomáhá k tomu vyjádření pocitu a vyjádření atmosféry. Já jsem si to vyzkoušel černobíle, bylo to pěkné, ale barva mi tam chyběla.

MB

Ta nutková potřeba fotit. To pnutí k fotografii, kde je ten podnět, kdy se tě rozbřesklo, rozsvítilo, teď budu fotit, teď Jindřich bude fotit.

Štreit

(*smích*) To nutkání, to je velmi důležité, protože to tě žene a motivuje k další práci. Já nefotografuju, že bych šel po ulici a fotil, co je. Já musím mít téma. Pracuji na tom tématu a pracuji v takových cyklech. Nedělám jednotlivé fotografie, ale dělám cykly. Je to vždycky téma, které mě inspiruje a které mi ukazuje tu cestu. Naviguje mě k tomu, abych to téma maximálně vyčerpал. Toto je strašně důležité. Protože když děláš fotku s různými tématy, tak to jsou takové ty fotografie, které si necháváš na památku, že jsi potkal někoho, něco viděl a tak dále.

MB

Historie osobního život.

Štreit

Tak, tak, ale to co já chci dělat, je už posunuto kousíček dál.

MB

Kdy fotografie se stává artefaktem?

Štreit

No a to nikdy nevím, kdy to je. Ty když se soustředíš na to téma, tak si to poodhaluješ pořád dál a dál a snažíš se dostat k tomu

Štreit

Oh, yes. But now I have another camera because I've decided to go digital. I started to feel I needed colours. Colours help me to express feelings and atmosphere. I have tried black and white photography, which was nice, but I missed colours.

MB

That compulsion to take pictures. That clinging to photography – when did the impulse come, when did it dawn on you that you wanted to take photos?

Štreit

(laughs) That compulsion is very important because it drives you and motivates you to go on working. I don't just photograph what I see in the streets. I must have a topic. I work on it and I work in series. I don't take individual photographs, I take series of them. It's always the topic that inspires me and shows me the way. It navigates me towards my exhausting it to the maximum degree possible. Because if you take pictures of different subjects, they are that kind of pictures that you keep to remind you of who you met, what you saw and so on.

30

MB

Personal life history.

Štreit

Yes, but what I want to do is a bit of a higher level.

MB

When does a photograph become an artefact?

Štreit

That's what I never know. If you focus on your subject, you keep revealing it and try to go to

kořenu, k tomu podstatnému. Na takovém tématu pracuju rok, dva, tři, deset let třeba, až mám pocit, že jsem ho objevil, nafotografoval tak jak chci. A mám pocit, že už to nedokážu víc udělat. To je teprve ten moment, kdy si řeknu tak a dost. A můžu začít vybírat.

MB

Je tam balancování od racionality, racionální úvahy, najdeš téma, a intuice, přístup intuitivní, racionální. Kde se to střetává, prolíná, jak jedno s druhým komunikuje?

Štreit

Tak to je velká otázka to racionální a to intuitivní. Obě ty složky je dobré využít a propojit a dostat je do toho souboru. Ty nejprve o tom přemýšlíš, zkoušíš a hledáš to prostředí a vznikají fotografie, které povětšinou se nevystavují. To je to hledání. Potom přichází taková etapa, kdy máš pocit, že se vznášíš. Teď jsem udělal něco, co přesahuje tu normu, že ses dostal do situace, která je neopakovatelná, kterou ty nevymyslíš. Ona ti prostě přijde, ale ono je to tím, že jsi připraven a čekáš, až to přijde. Potom, to je ten vrchol, záleží jak dlouho tam chceš zůstat. Jaký máš ještě další materiál a časové možnosti a tak dále. Najednou máš pocit, že už jsi to udělal. Že ty momenty se ti začínají opakovat a v tu chvíli je to ukončení celé té etapy. Začnu vybírat a hrát si s tím, co jsme nafotografoval. Je to velmi jednoduchý (*smích*).

31

MB

Je to také o vnímavosti. Člověk musí být otevřený světu a vnímat všemi smysly. Všechny smysly zapojit. Pak přijdou ty nápady, pak přijde ten podnět i to nakopnutí k tvorbě.

Štreit

Přesně, přesně tak.

hudebně zvukový obraz

the roots, to the important things. I work on such a topic for a year or two, or even ten years until I begin to feel that I have explored it and photographed it the way I wanted to. And I feel I can't do it any better. That's the moment when I say "that's it for me." And I can start selecting the photos.

MB

You find your topic, which is a rational process, and then there's an intuitive approach. Where do these two aspects clash or mingle and how do they communicate with each other?

Štreit

The rational and the intuitive – that's quite an issue. It's good to combine these two components and make them enter your work. At first you think about it, you keep trying and looking for the subject and you take photos that you don't usually exhibit. That's your search. Then there's another stage where you feel you're soaring high. Now you've done something that exceeds the standard. You are in a unique situation, which you can't create by thinking. It just comes by itself but it's because you're ready; because you've been waiting for it to come. Then – that's the climax – it depends on how long you want to stay there. It depends on the material and time you have. Suddenly you think you're done. The moments start re-appearing and that's the end of the whole stage. You start selecting and playing with what you have photographed. It's very simple. (*laughs*)

32

MB

It's also about perceptiveness. You must be open to the world and perceive it with all your senses. Engage all your senses. Then ideas start coming and so does the impulse to work.

Štreit

Yes, exactly.

Music and sound image

Hudba: Aihsa Duo 4.15–4.55 (tlesky kmity)

zvuk rafika klepne

hudba Fotky zpěv: “ Bylo mi snad pět/najednou můj svět/změnil se vážně/než by sem se nadál/v dálkách mám neznámý cíl/jen fotky po kapsách kým jsem byl/ztrácím směr a tápu tmou/ zpět mě zavedou“ .

MB

Červený světýlko svítí. Točíme s Toníkem. Mobil si připrav. Vnuk Toník Buriánek rád fotografuje. Proč fotíš, co fotíš?

Tonda

Já fotím různé věci, který mi padnou do voka, když jdu s kámošema ze školy nebo tak. Když vidím nějakou věc, tak si řeknu, že tohle vyfotím. Vyfotím to a potom to poupravím na svém mobilu a vznikne z toho takováhle třeba pěkná fotka.

MB

Ty o tom přemýšlíš.

Tonda

Přemýšlím o tom, jestli to bude hezký.

MB

Vidím zafáčovaná ruka. Pověz o tom jak vznikla tato fotografie.

Tonda

Tato fotografie vznikla tak, že sem stál ve třídě a všim jsem si Honzy, jak má na ruce obvaz. Proto jsem k němu přišel a vyfotil jsem ho. Pak jsem to upravil a vznikla z toho taková pěkná fotka.

MB

Vidím, že tu máš...

Music: Aisha Duo 4.15 – 4.55 (clapping, vibrations)

Sound of clock hand

Music: Fotky, singing: “I was about five / when my world / suddenly changed / before I knew / I had an unknown goal far away / only photos in my pockets tell me who I was / I’ve got no direction, groping in the dark / the pictures will take me back.”

MB

The red indicator’s on. I am recording Toník. Get your mobile ready. My grandson, Toník Buriánek, likes taking pictures. Why do you like photographing and what do you photograph?

Tonda

I take pictures of different things that catch my eye while I walk to school with friends or so. When I see something, I say, “I’m going to photograph this.” I take a picture of it, then I enhance it slightly in my mobile and the result is a nice picture like this.

34

MB

You think about it.

Tonda

I think about whether it’s going to be nice.

MB

I can see a picture of a bandaged hand. How was it taken?

Tonda

This photo was taken when I was standing next in the classroom and I noticed Honza had some bandage on his hand. So I came to him and took a picture of him. Then I enhanced it and the result was this nice photo.

MB

I can see you’ve got...

Tonda

Expozice, kontrast, bílé tóny, černé tóny, světla, stíny.

MB

To všechno používáš?

Tonda

To všechno používám. Potom tady mám barvu, teplotu, tón pleti, tónování, zvýraznění. Potom si s tím nějak pohraju.

MB

Na každé fotce využíváš všechny funkce.

Tonda

Na této fotce jsem využil všechny funkce. Fotka je pěkná, vostrá, kontrastní.

MB

A mezi tím co povídáme, přisedl k nám Vojta, tvůj bráška. Vojta chodí do fotokroužku. Kde fotokroužek navštěvuješ?

Vojta

Tak já chodím do Střední školy letecké techniky v Odolene Vodě. Tam navštěvuji fotokroužek. Rád bych si časem pořídil zrcadlovku a věnoval se tomu víc, ale teďko zatím fotím mobilem. Myslim si, že ty fotky vypadají taky dobře, ale pořád to nemá na tu zrcadlovku.

MB

Co fotíte?

Vojta

My s kamarádem chodíme na letiště fotit letadla. On už fotí asi okolo pěti let. Má zrcadlovku, tak se v tom vyzná. Jinak fotíme

Tonda

Exposure, contrast, black tones, white tones, highlights and shadows.

MB

Do you use all that?

Tonda

Yes, I do. Then I've got colours, colour temperature, skin tones, toning, highlighting. So, I can play with it.

MB

Do you use all these features for every photo?

Tonda

I used all of them for this one. It is nice, sharp and contrasty.

MB

While we are talking, your brother, Vojta, comes to sit with us. Vojta attends a photo club. Where is the club?

Vojta

I go to the Secondary School of Aircraft Technology in Odolena Voda, which is where I attend the photo club. I would like to get an SLR and do it more seriously but now I take pictures with my mobile. I think the photos look quite good but not as good as those taken with an SLR.

MB

What do you take pictures of?

Vojta

Me and my friend go to an airport to photograph planes. He has been taking pictures for about five years. He's got an SLR, so he's quite knowledgeable. But each of us photographs

každej sám, co nás napadne. Když je něco zajímavýho, vždycky to vyfotíme a pak to prezentujeme.

MB

Toníku další fotografie.

Tonda

Další fotografie, to je takové od nás ze třídy Josefovo městečko, takové vánoční.

Vojta

No zajímavá fotka.

Tonda

Tak jsem ji vyblejsknul a poopravil takhle, aby byla taková studená jako. Je to pěkný.

Vojta

Ale možná je to přeplácáný.

Tonda

To je pěkný.

MB

V čem je to přeplácané myslíš?

Vojta

Člověk se tady nemá na co zaměřit, není zde zdůrazněný hlavní bod, kam by se měl člověk koukat. Rozptyluje se pozornost.

Tonda

Já bych se radši kouknul na další fotku.

MB

Jdeme na další.

independently, whatever he likes. If there's something interesting, we take pictures of it and then we present them.

MB

What's the next picture, Toník?

Tonda

The next picture is a wooden model of Joseph's town in our classroom. It comes from Christmas time.

Vojta

That's an interesting picture.

Tonda

I took the picture and enhanced it so that it was kind of cold. It's nice.

Vojta

But maybe it's overkill.

Tonda

It's nice.

MB

Why do you think it's overkill?

Vojta

There's nothing to focus on. Nothing is accentuated in it, so you don't know what to look at. It distracts your attention.

Tonda

I'd rather go to the next photo.

MB

Let's go to the next one.

Tonda

Tu mám kamaráda na koloběžce. To sám bych řek, že to je malinko přeplácáný.

Vojta

Je to moc poupravovaný a potom z toho vznikla taková blemcanice. Ty barvy jsou takový moc vostrý. Je to takový moc sytý. Řek bych, že to není úplně dobrá fotka.

Tonda

Ano.

Vojta

Když se podíváš tady do toho nastavení, do těch úprav tadyhle, tak vidíš, že ty jsi všechno dal na maximum.

Tonda

Nedal, koukej!

39

Vojta

Nic jsi nevyvážil pořádně a když všechno dáš na max, tak z toho vznikne ošklivá fotka. Nebylo by to úplně špatný, ale je moc poupravená.

Tonda

Možná taky uvažuju, že bych to poupravil ještě líp.

hudebně zvukový obraz

hudba Fotky mezihra

zvuk přelet letadla

zvuk hodiny rafika klapne

Tonda

This is a friend of mine on a scooter. I'd say this is a bit too much.

Vojta

It's too enhanced and then you get a hotchpotch like this. The colours are too bright. They're too intense. I don't think it's a very good picture.

Tonda

No, it isn't.

Vojta

If you look at the settings, you can see you used all the maximum values.

Tonda

No, I didn't. Look!

40

Vojta

You didn't balance anything in the right way and if you use maximum values for everything, you get an ugly picture. It wouldn't be bad if it wasn't overly enhanced.

Tonda

I might think about enhancing it in a better way.

Music and sound image

Music: Fotky, interlude

Sound: aeroplane flying over

Sound of clock hand

hudba Aisha Duo 3.35 – 4.12 (jemně s houslemi sytě)

Amadea (léčitelka)

Matka, babička pěti vnoučat.

MB

S Jarmilou Amadeou Misarovou. Mám knihu Forum plus, tvoji knihu, kde jsou příběhy klientů a k tomu bohaté vybavení fotografiemi a všechno jsou růže.

Amadea

Za dva dny jsem ty růže vyfotila. Šla jsem jednou na procházku.

MB

Čím fotíš?

Amadea

Mobilem, mobilem (*smích*) Šla jsem na procházku jeden den a druhý a zjistila jsem, že jsem nafotila 500 růží. Tady jich je 350. Růže je takovej symbol s otevřeným srdcem, růže jako poupě, jako tvar srdce, které se otvírá. Teďko vim, že je ta doba, ta doba tý korony a to všechno. Lidi zapomněli cítit, ale já věřím na dobro, na dobrou sílu. Co je teda negativního? Češi říkají přece takový krásný přísloví, že všechno špatný pro něco dobrý. To všechno nemůžeme vidět jenom černě nebo bíle. Vemte si všechny barvy a naplácejte je a vona z toho bude ta černá, ale v ní jsou všechny schované. Ale my tam máme červený, růžový, ty květy, ty růže, to všechno má všechny barvy. A ono mi to dalo naději, že vždycky je nějaký řešení, že mi to něco chce ukázat, že vlastně není všechno tak strašný ani ta smrt. To je ten náš život, tak jako ta příroda, ty cykly. Ten život je krásný.

hudebně zvukový obraz

zvuk Pražský orloj odbíjení, smrtka tahá za zvonec

Music: Aisha Duo 3.35–4.12 (softly with violin, richly)

Amadea (healer)

A mother and a grandmother of five grandchildren.

MB

I am with Jarmila Amadea Misarová. I've got your book *Forum plus*, which tells the stories of your clients and has many photos – all of them are roses.

Amadea

I took the pictures of the roses in two days. I just went for a walk.

MB

What do you use to take pictures?

Amadea

My mobile. (*laughs*) I went for a walk one day and on the next day again and then I found out I had taken 500 pictures of roses. There are 350 of them in the book. The rose is a symbol of the open heart: a bud that opens, taking the shape of a heart opening. Now I know it's the time of Covid-19 and all that. People have forgotten how to sense but I believe in the good, in positive powers. What is negative? As the old adage says, every cloud has a silver lining. We can't regard everything as either black or white. Take all the colours and mix them and you get black but all the other colours are hidden in it. We've got red roses, pink roses – all kinds of colours. So, that gave me the hope that there is always a solution. I was shown that nothing is so terrible, not even death. That's what our life's like – just like nature and its cycles. Life is beautiful.

Music and sound image

Sound: Prague's astronomical clock, striking, Death ringing the bell

hudba - Aisha Duo 01.10 – 01.38 (jemné jako drobné biedermajerky)

MB

V Praze pozoruji turisty a mám pocit, že oni moment přítomného okamžiku spíš eliminují a přikládají k oku mobil kameru či fotoaparát. Uniká momentální zážitek přítomné chvíle, ale on se pak vrací tím, že zpětně prohlížejí, co nafotili. Já to občas taky dělám, že zachycuji, ohmatávám, hroužím se do reality tím, že si ji fotím. Je to určitá slast i eros.

Vančát

Určitě je to eros. Když jste o tom teďka mluvil, mě napadla jedna hezká esej, kterou napsala kdysi S. Sontagová v sedmdesátých letech, která krásně popsala tehleten princip turistický fotografie, kdy zrovna tehdy zástupy japonskejch turistů se roztrhly a roznesly po celým světě s těma zrcadlovkama a vznikla mánie dokazovat, že jsem byl na nějakým místě a dokázal jsem se tam vyfotit s tím panoramatem nebo s tou dominantou. Dnešní selfee mánie mobilní je jenom pokračování toho, co začalo už kdysi dávno. Ona to hezky popisuje tak, že fotografie slouží jako nástroj sebeidentifikace, sebepotvrzování toho, že moje existence je spjatá s tímhletim prostředím. Tady ta intuice myslím si je spíš potom věc už něčeho, co musí procházet nějakou reflexí, co už musí trošku odstoupit od turistickýho obsesivního gesta, musí tam být schopnost se od tý fotografie odtrhnout a vrátit se k ní zpátky, aby byl člověk vůbec schopnej dotýkat se v tom pravým slova smyslu a nedotýkat se jenom tím paprskem, ať už je mobilní nebo analogovej, ale dotýkat se. To třeba dokázal Jan Svoboda s tím Tichým.

MB

Analogová a digitální fotografie. Já točil s Jindřichem Štreitem a před lety, když jsem dělala o něm dokument,

***Music: Aisha Duo 01.10–01.38 (as fine as minute
biedermeier ornaments)***

MB

Watching tourists in Prague, it seems to me that they eliminate the feeling for the moment and put a mobile or camera to their eyes. The experience of the very moment eludes them but it comes back while they look at the pictures they have taken. I also do it occasionally – I capture, try to touch and immerse myself in reality by photographing it. It's a kind of delight as well as Eros.

Vančát

It definitely is Eros. Talking about it now, I've just thought of a great essay that Susan Sontag wrote in the 1970s. She beautifully described the principle of that tourist kind of photography. At that time, crowds of Japanese tourists with SLRs had just burst into the world and gave rise to that mania for proving that you've been to a place and managed to photograph yourself there with this or that panorama or landmark. Today's selfie craze only continues what started a long time ago. She nicely opines that photography is a tool for self-identification and confirmation of the fact that your existence is connected to this environment. In this case, intuition is a matter of something that must undergo some kind of reflection, something that must step back from the obsessive gesture of a tourist. You must have the ability to tear yourself away from photography and then return to it so that you are able to really touch reality in the proper sense and not just touch it with a mobile or analogue ray of light. That's what Jan Svoboda and Tichý managed to do.

MB

Analogue and digital. I've interviewed Jindřich Štreit and years ago when I was making a documentary about him called

Jindřich Štreit fotograf lidskosti, tak mně říkal, fotil pouze analogově, černobílé fotografie, že digitál a barevná fotografie ne. A teď dělá na digitál a barevnou fotografii. Digitální fotografie? Neválcuje všechno to, co bylo daný analogem nebo jak je to?

Vančát

Určitě válcuje, válcuje.

MB

Jaký je vývoj?

Vančát

A je to vývoj, ale stejně tak jako v devatenáctém století ty černobílé fotografie velmi často kolorovali, fotografové měli svoje učedníky, který tam domalovávali různolící tvářičky a modrý krinolíny a všechno možný. Vyráběli tu barevnou realitu. Můžeme stejně tak říct, že ta černobílá fotografie je taky nějaká historická kapsle (*hlas ženy a šramot ve II. plánu za oknem*), v který jsme také nějaký čas žili a jakoby dodávala tomu médiu...

45

MB

Ve druhém plánu někdo jde k vám. (*hlasy šramoty*)

Vančát

Nějaká žena tam hází do koše možná nějaký fotky od Tichýho, ale... (*smích*) rve to tam do popelnice, ale zpátky k tomu černobílýmu. Ona i ta černobílá fotografie má nějaký zase úzus, kterej je spjatej s médiem, který je nějakých sto, stopadesát let starý. Je to vlastně taky manýra ta černobílá fotografie, je to nějaký překlad z něčeho do něčeho, do těch stříbrnejch tónů. Z dnešního pohledu je z tý černobílé fotografie antikvita. Můžete si na mobilu nastavit černobílej filtr nebo stříbrnej nebo jakej budete chtít. Dokonce už jsou instagramový filtry, který fotografujou jako Tichý, rozvostrujou fotografie.

Jindřich Štreit, Photographer of Humanity, he said he only took black and white photos with an analogue camera and rejected digital and colour photography. And now he takes colour photos with a digital camera. Isn't digital photography wiping out the analogue?

Vančát

Yes, it is, definitely.

MB

Is that the development?

Vančát

Yes, that's the development. You know, in the 19th century, black and white photos would often be hand coloured. Photographers had apprentices who would paint women's cheeks pink and crinolines blue and all that stuff. They produced colourful reality. We may also say that black and white photography is a kind of historical capsule (*a woman's voice and rustle in the background, behind a window*) we lived in for some time and it provided that medium with...

46

MB

Someone's coming in the background. (*voices, rustling*)

Vančát

A woman is throwing something into the dustbin, maybe some photos by Tichý, but... (*laughs*) she's stuffing it into the dustbin. Anyway, back to black and white. Black and white photography also has a kind of usage that's a hundred or a hundred and fifty years old. In fact, it's just a kind of technique, it's a translation of something into something else, into the silver tones. From the modern point of view, black and white photography is antiquity. You can use a black and white or silver or whatever filter you want on your mobile. There are even Instagram filters which

Je zajímavý sledovat jak který to období fotografie tyhle ty manýry nějakým způsobem používá a jak ty manýry přecházejí z jedné epochy do druhé. V jedné epoše ta manýra funguje normálně a v druhé už najednou má nějaký retronální náboj nebo nádech což třeba ten Tichý dokázal skvěle tím, jak tu svoji prehistorickou fotografií se dokázal dostat někam mimo čas nebo nazpátky v čase nějakýho období, který je úplně odtržený od skutečnosti.

hudebně zvukový obraz

zvuk cvakání závěrky fotoaparátu

zvuk rafika klep

hudba Fotky zpěv: “Vzpomínám na dny/kdy táta říkal mi/že život proudem uteče jako voda“.

Tonda

Nová fotka, to je *skejbort*. Když jsme šli s kámošem ze školy, tak jsme vyfotili jeho *penybort*. Tahle fotka je pěkná v tom, jak je za tím ten *penybort* a lije se tam ta voda do té kaluže a to rozprskává. A to z toho dělá tu dobrou fotku.

47

Vojta

Na té fotce je takovej chaos, že nevíš na co se nejdřív dívat.

Tonda

No, na této fotce bych se díval na část toho *penybordu*.

Vojta

Je v tom chaos.

MB

Správné slovo. Chaos musíme organizovat, musíme organizovat chaos.

can photograph like Tichý, blurring the pictures. It's interesting to see how each period of photography uses these techniques in a certain way and how they are transferred from one period to another. In one period, the technique is used normally but in the next one it suddenly becomes a retro kind of thing, which is what Tichý, for instance, did wonderfully – he managed to get that pre-historic photography of his somewhere outside time or back to a period that's absolutely divorced from reality.

Music and sound image

Sound: camera shutter clicking

Sound of a clock hand

Music: Fotky, singing: "I remember those days / when daddy told me / that life flows fast like water."

Tonda

A new picture – that's a skateboard. When me and my friend were walking home from school, we photographed his Penny board. This picture is nice because the Penny board is in the back and the water flows into the puddle splashing. That makes it a good picture.

48

Vojta

There's so much chaos in this photo that you don't know what to look at first.

Tonda

Well, I would look at a part of the Penny board.

Vojta

There is chaos.

MB

That's the right word. We need to organise chaos.

Tonda

Ano jasně.

MB

Pustíme Vojtu.

Tonda.

An, ano, ano! Pustíme Vojtu.

MB

Tak nám udělej přehlídku svých fotografií.

Vojta

Tak já jsem si připravil fotky i starší, co jsem fotil i dřív. Seřadil jsem to od nejlepší k nejhorší. První fotku máme přírodní. To je prostě lístek venku u nějakého keříku. Co na to říkáš, Tondo?

Tonda

No myslím si, abych se na to podíval svým vokem. No fotka docela dobrá.

Vojta

Není ty věci co vytknout?

MB

Ty by si ji upravil?

Tonda

Za mě je to malinko, tady ta část, no tady ta část je přesvětlená nebo jako nevím no.

MB

Atmosféru má.

Tonda

Of course.

MB

Let's hear Vojta.

Tonda.

Yes, yes, yes! Let's hear Vojta.

MB

Show us your photographs.

Vojta

I have also prepared some older photos. I have ordered them from the best to the worst. The first photo is of a natural phenomenon. It's simply a leaf of a bush outside. What do you think of it, Tonda?

Tonda

Well, looking at it, I think it's quite good.

Vojta

Is there nothing to criticise?

MB

Would you improve it?

Tonda

I think this part is kind of overexposed or whatnot.

MB

It's got an atmosphere.

Vojta

Tady máme podzimní listy na zemi. Je to taková ranní atmosféra. Fotil jsem to v deset hodin ráno. To je lístek uprostřed fotky jako že padá.

MB

To se mi líbí. Co tomu říkáš, Toníku?

Toník

No, jo, je to dobrý. Možná mě napadlo, dát tam třeba dva lístky nebo tři. Ať jich padá víc najednou nebo něco takového.

Vojta

To by bylo zase moc přeplácáný se mi zdá. Tady se lidi zaměří na jeden list. Je to taková klidná fotka

MB

Vyjadřující podzim.

51

Vojta

Tady to, to je fotka tašky papírový při západu slunce. Tady je nasvícený poutko.

MB

To už je zajímavý, o tom člověk musí přemýšlet. To je padající list a taška. Na to hned nepřiđeš, že je to taška. Podněcuje to tvoji zvědavost, co to je.

Vojta

Tady mám fotku, která je focená zrcadlovkou. To jsme fotili s kamarádem na širokoúhlejší objektiv. To je kostel v Odolené Vodě. Je to prosvícený krásně a je to vostrý. Je to focený v noci a ta zrcadlovka s tím pracuje úplně úžasně.

Vojta

These are autumn leaves on the ground. It's got a morning atmosphere. I took the picture at ten in the morning. The leaf in the middle of the photo seems to be falling.

MB

I like it. What do you think, Toník?

Toník

Yeah, well, nice. Maybe you could have put two or three leaves in it, so that there are more of them falling. Or something like that.

Vojta

I think that would be too much. Here, people can simply focus on one leaf. It's a kind of relaxed photo.

MB

Expressing autumn.

52

Vojta

This is a picture of a paper bag at sunset. This handle is lit.

MB

That is interesting because you need to think about it. That's a falling leaf and a bag. It takes a while to realise it's a bag. It stimulates your curiosity and you want to find out what it is.

Vojta

This is a photo taken with an SLR. Me and my friend took it using a wide-angle lens. It's the church in Odolena Voda. It's got beautiful light and it's sharp. It was taken at night and the SLR worked wonderfully.

hudba Aisha Duo 4.15 – 4.55 (tlesky kmity)

MB

Tak jsem se přesunul do ateliéru k Romanovi Štětinovi. Romane, jsi vizuální umělec. Tvůj vztah k fotografii. Proč fotit, jak fotit, čím fotit. Fotíš?

Roman (vizuální umělec)

(smích) No tak já to pozoruju zpovzdálí tu fotografii, byť je to jedno z médií, které mi zbývá, protože, jak říkám téměř vždy, když se mi někdo táže na média, se kterými pracuji. Já klasická média neovládám. Fotografie, film, video, zvuk to jsou moje média, byť se necítím být zvukařem, fotografem ani filmařem. Já tu fotografii možná skutečně, pokavad padlo slovo intuice, tak intuitivně využívám, když tu potřebu cítím. A jinak to pozoruju zpovzdálí. Já jsem studoval u Michala Pěchoučka, který proslul svými foto příběhy. Žiju s Terezou Příhodovou, teď už Štětinovou, která studovala krajinářskou fotografii. Myslím, že fotila velmi intuitivně. Maximalizovala náhodu, nechtěla mít všechno naprosto pod kontrolou, ale nechávala prostor materiálu reagovat, pracovat, chybovat. Ta už se fotografii nevěnuje. Jak můžeme vidět, tady můžeme vidět, tady v ateliéru, jsou to většinou objekty, s kterými pracuje. A to že se fotografové po nějakém čase snaží přejít do toho trojdimenzionálního světa, toho si všímám i u nás v Ateliéru intermedií 2 na AVU, kde působím jako asistent u Dušana Záhoránského a Pavly Scerankové. Tam přicházejí absolventi z FAMU a z jiných škol, kteří mají najednou potřebu pracovat s objektem v trojdimenzionálním prostoru a jaksi jim ta fotografie nestačí. Nevím čím to je. Velmi často stojí na nějakém rozmezí fotografie a jiného média, ale kdo v dnešní době nestojí. Někteří z nich jsou velmi zapálení fotografové, kteří se tomu médiu věnují naprosto do detailu.

MB

Intuice.

Music: Aisha Duo 4.15–4.55 (clapping, vibrations)

MB

I have arrived at Roman Štětina's studio. Roman, you are a visual artist. What's your relationship to photography? Why photograph and how and what with? Do you take photos?

Roman (visual artist)

(laughs) I watch photography from a distance although it's one of the media left for me because – as I say almost always when someone asks me about the media I work with – I can't use the classical media. My media are photography, film, video and sound although I don't feel like a sound engineer, photographer or film-maker. Talking about intuition, I really use photography intuitively if I feel like it. But except for that I just watch it from a distance. I studied with Michal Pěchouček, who is famous for his photo stories. My wife is Tereza Příhodová – now Štětinová – and she studied landscape photography. I think she used to photograph very intuitively. She maximised coincidence. She didn't want to have everything under control. She let the material react, work and make errors. But she isn't a photographer any more. As you can see here in this studio, she mostly works with objects. And the fact that after some time photographers try to enter the three-dimensional world can be seen at the Academy of Fine Arts, where I work as Dušan Záhoránský's and Pavla Sceranková's assistant. There are graduates from film and TV schools who suddenly feel they want to work with objects in three-dimensional space and photography won't do it for them. I don't know why. They are often on the border between photography and another medium but who isn't in this time? Some of them are passionate photographers, who really go into the depths of photography.

MB

Intuition.

Roman

Já skončím.

MB

Skončíme natáčení a ty teď udělej akci .

Roman

Akce lepení.

MB

Nagry, krytu. Teď se povedlo. (*vzdech*) Teď se to podařilo.

Roman

No trošku se to zvlnilo tady.

MB

Ale je to lepší, je to zvlněné, ale je to stejná barva jako přístroje.

Roman

No ale nemělo by se to otevírat. Teď by to mělo být dobrý.

MB

Teď tam drží. Baterie nevylezají.

Roman

(*smích*) Teď budeš zas o něco i horší dokumentarista. (*smích*) A to je ten rozdíl mezi mnou a tebou. Já jsem míň intuitivní.

MB

Praktický.

Roman

A mám to ráció, mám tu gafu v barvě nagry.

Roman

I'll finish.

MB

We'll finish recording and you must spring into action.

Roman

Taping action.

MB

Nagra recorder cover. That's really turned out well! (*sighs*) It looks fine now.

Roman

Well, it's become sort of wavy.

MB

But it's better. It's wavy but it's the same colour as the colour of the recorder. 56

Roman

Yes, it shouldn't open. Now it should be fine.

MB

Yes, now the batteries won't get out.

Roman

(*laughs*) You will now be a slightly worse documentarist.
(*laughs*) And that's the difference between you and me. I'm less intuitive.

MB

You're practical.

Roman

And I've got the rational side. I've got gaffer tape in your Nagra's colour.

zvukový obraz

zvuk tikání metronomu

zvuk přelet letadla

zvuk klapot dámských podpatků

MB

Už to jedeme?

Melo

Jo, jedeme.

MB

Selhala mně moje nagra.

Melo

To je naprostá klasika. Fotografům se to děje pořád. Dojdou baterky, je plná karta, zapomene kartu.

57

MB

Po Evě Melo dramaturgyně Gabriela Albrechtová poslala nahrávací přístroj.

Melo

A jak se nám hodí. A tak je to se vším.

MB

Tak jsem se rozloučil s nagrou, tak nevím jestli se nemám rozloučit tímto dokumentem o intuitivní fotografii s dokumentární tvorbou.

Melo

Ne. Vidíte pokračuje se dál. Takhle funguje ta intuice a to intuitivní fotografování. Člověk nesmí upadat do žádných strachů, musí se naladit a ono něco začne přicházet.

Sound image

Sound of metronome ticking

Sound of aircraft flying

Sound of a woman's heels

MB

Are we recording?

Melo

Yes, we are.

MB

My Nagra has failed me.

Melo

That's just typical. That happens to photographers all the time. Your batteries are flat, your memory card is full or you leave it at home.

58

MB

Programme editor Gabriela Albrechtová has asked Eva Melo to bring me a new recorder.

Melo

And it really comes in handy! That's how things always go.

MB

I've said good-bye to my Nagra, so I don't know whether I shouldn't say good-bye to this documentary about intuitive photography.

Melo

No. As you can see, we're moving on. That's how intuition and intuitive photography work. You mustn't succumb to any fear. You must get tuned and something will come your way again.

MB

A vypnout rácio.

Melo

Vypnout rácio.

MB

Já vypínám rácio často. To říkám už jako bonmot, že myšlení není moje silná stránka. Jsem veden intuicí a jsem veden smysly. Vy mladá žena jste vedena intuicí i smysly též?

Melo

No cítím, to je právě u toho důležitý, že u focení obzvlášť se musí člověk nějakým způsobem uvolnit a přitom soustředit, zpomalit, aby začal zachytávat, co mu ta realita přináší, aby stačil zachytávat, co se kolem děje. A ono se toho děje strašně moc a my to nestíháme vnímat. Je dobrý si to k tomu psát, protože ono se to pak pospojuje. Je dobrý vypisovat ten kafemlejnek, kterej mu jede v tý hlavě.

MB

Nitro.

Melo

Nitro. A ten kafemlejnek se za chvíli začne zpomalovat, když si ho člověk začne všímat. Začnou se tam vynořovat různý témata, který člověka opravdu provází. Musí člověk si ta témata uvědomit. Třeba já to dělám tak, že si napíšu tři věty. Musí obsahovat něco konkrétního, vystihovat něco. A pak na to něco čekám, a to se objeví v podobě nějaký situace. Příklad. Mrzí mně, že jsem něco škaredého řekla svým dětem. Mám tři malý děti. Tak se z toho vypíšu. Cítím pocity viny, je mi z toho smutno. Pak to najednou přijde. Tak dobře, třeba si zkus s nimi hrát. A já třeba v tom dni najednou jdu a vidím v tom dni třeba maminku s dítětem jak má frkačku a jak se smějou. Vidím ty momenty, který mi třeba odpoví na tyhle moje otázky. Vidím jak

MB

And you need to turn off your rational being.

Melo

Yes, turn off your rational being.

MB

I turn it off quite often. Thinking doesn't belong among my strengths, as I like to say. I'm led by my intuition and senses. Are you, a young woman, also led by intuition and senses?

Melo

I feel – and it's quite important – that when you are photographing, you must be relaxed and concentrate. You need to slow down so as to capture what reality brings you and what's going on around you. And there's a lot going on but we can't manage to perceive it. It's good to write things down because everything gets connected then. It's good to write down about the merry-go-round that's turning in your head.

MB

Your inner feelings.

Melo

Your inner feelings. And after some time that merry-go-round starts slowing down if you take it into account. Different topics that accompany you begin to emerge. And you need to realise what these topics are. What I do is write down three sentences. They must contain something concrete and express something. And then I wait for it and it appears in the form of a situation. For example, I regret saying something bad to my children. I've got three small children. So I write my way out of it. I feel sad and guilty. And then it comes all of a sudden: "All right, try to play with them." And on that day I meet a mother with a child that has got a party blower and they both laugh. I might see such moments that answer my questions. I see what the mother

ona to dělá a z toho se můžu poučit. Vyfotím to. Začala jsem fotit na mobil, dlouho jsem odolávala, ve škole před 25 lety jsme fotili na černobílo a poslední rok začal digitál.

MB

Vy jste se vyučila na analogové fotografii?

Melo

Ano.

MB

Kinofilm 35 políček.

Melo

Ano. A to mně hodně naučilo.

MB

Člověk se musel rozhodovat, co vyfotí.

Melo

To je pro mě důležitá věc, necvakat, ale čekat. Anebo cvakat a potom z toho vybrat tu esenci. Rozdíl byl v tom procesu, že já jsem se skutečně třeba den těšila na to, co tam vlastně bude a pak jsem byla překvapená, co mně tam vylízá. Je to nástroj k tomu zpřítomnění se, aby si člověk uvědomoval ty chvíle.

MB

Proto fotím a trvám. Trvám a fotím.

Melo

Ano. Samozřejmě spousta lidí jenom třeba si řekne ano nebo se zatetelí blahem. My to potřebujeme uchopovat takhle, ne? Hmatat.

is doing and I can learn a lesson from that. I take a picture of the situation. I started taking pictures with my mobile although I had resisted for a long time. At school, twenty-five years ago, we took black and white pictures and in my last year we began with digital photography.

MB

Did you learn analogue photography?

Melo

Yes, I did.

MB

35mm film – thirty-six exposures.

Melo

Yes. That taught me a lot.

MB

You had to decide what to photograph.

Melo

It is very important for me to wait and not to snap just anything. Or keep snapping and then choose only the essential. The difference was in the process. I would really look forward – maybe for a day or so – to seeing what was on the film and then I was surprised when I saw what had come out of it. It's a tool that helps you visualise the moments.

MB

That's why I photograph and remain. I remain and photograph.

Melo

Yes. Of course, many people might say "yes" or tingle with delight. We need to capture it this way, don't we? To touch.

MB

Držet.

hudebně zvukový obraz

hudba Aisha Duo (jemné ťuky)

zvuk moře s racky

lodní siréna

zvuk cvaknutí závěrky fotoaparátu

MB

Olomouc ubytovna Českého rozhlasu natáčení s doktorem Richardem Polzerem. Chirurg, cestovatel, a to je to hlavní, fotograf.

Polzer

Hlavní to je dobrodruh. Nejdůležitější je pro mě vždycky dobrodružství. Fotografie je jedna z těch silných vášní. Dokáže zprostředkovat všechny zážitky z cest, dokáže ty pocity převést do obrázků. Musím pořád někde kolem sebe tušit akci. To focení je odrazem mojí touhy po dobrodružství. Jedna z mojích nejoblíbenějších destinací je Nepál.

MB

Při cestování fotíš.

Polzer

Fotím pořád. Fotím rád, nedovedu si představit, že bych se někam vypravil bez foťáku, protože člověk je daleko vnímavější. Jak opustí to svoje doma, tak cítí kraj, nové lidi, spousta vjemů,

MB

Hold.

Music and sound image

Music: Aisha Duo (soft knocking)

Sound of the sea and seagulls

Boat horn

Sound of camera shutter clicking

MB

Czech Radio's staff quarters in Olomouc. I'm recording an interview with doctor Richard Polzer, a surgeon, traveller and mainly a photographer.

Polzer

I am mainly an adventurer. The most important thing to me is adventure. Photography is one of my greatest passions. It can bring back memories of my travelling experiences and transfer my feelings into images. I must always sense some action around me. Photographing reflects my longing for adventure. One of my favourite destinations is Nepal.

MB

You take pictures while you travel.

Polzer

I keep taking pictures all the time. I really love it. I can't imagine going somewhere without my camera because with a camera you are much more perceptive. Once you have left your home, you can feel a new country, new people and a lot of perceptions

který jsou pro nás daleko silnější než doma. Fotím ty lidi kolem. Já fotím, co se děje. Vždycky se snažím v tom zachytit nějakou myšlenku, nějaký děj. Něco potom ukážu kamarádům, třeba obrázek, to je rybář, který je zklamaný, že nic nepřivezl. Půl sítě je prázdná. V tom je síla. Já netoužím po dokonalém snímku. Toužím po zachycení té atmosféry, toho okamžiku. Toužím, aby tam bylo zřetelně zachycený, co se v té chvíli děje, co si ty lidi myslí, jaká je nálada. Tam se dá odpustit něco z kompozice, to je intuitivní záležitost.

MB

Je tam autenticita a lidskost.

Polzer

Tak, tak, tak to je jedno z těch největších kouzel na fotografii, že dokážu zachytit ten okamžik ne profesionálně, ne umělecky, ale autenticky.

MB

Kdy jsi začal fotit?

Polzer

No to je dobrá otázka. To si nevzpomenu úplně. První fotografie jsem dělal jako dítě s mým otcem a to bylo na kinofilm, kde snímků bylo třicet pět. V dnešní době s digitální technikou uděláme stovku a vybereme dva tři. V té době, když ze tří se povedl jeden, tak jsem byl obrovský hrdina. Otec měl fotoaparát Zenit, tak když mě u jednoho filmu nechal udělat 3 snímky, tak jsem byl na sebe pyšný. Když z těch tří vyšel jeden, tak to byla úplná sláva. Fotografie v dnešní době je pro kohokoliv otevřená cesta. Máme to snad trošku v rodině, že i bratr David se začal věnovat fotografii. Dokonce i profesionálně. Není to umělecká fotografie, ale kromě nějakých filmových aktivit taky fotografuje, takže máme nekonečný diskuse o tom jak kde co je špatně, co je

which are much stronger than at home. I photograph all the people around me. I photograph what's going on. I always try to capture an idea or action. Then I show some of the pictures to my friends. For instance, a photo of a fisherman who's disappointed because he hasn't caught almost any fish. Half of his net is empty. That's powerful. I don't long for perfect photos. I long for capturing the atmosphere and the moment. I want to capture clearly what is going on, what the people are thinking about and what the mood is like. In such cases, demands on composition can be reduced – it's a matter of intuition.

MB

There's authenticity and humanity.

Polzer

Yes, that's one of the greatest appeals of photography – you can capture the moment authentically – not professionally or artistically.

MB

When did you start photographing?

Polzer

That's a good question. I can't remember exactly. I took the first photos as a child with my father. That was on 35mm film with thirty-six exposures. Nowadays, with digital technology we take a hundred pictures and choose two or three. Back then, if I had a good one out of three, I felt like a hero. My father had a Zenit camera and if he let me take three pictures of the whole roll, I was proud of myself. And if one of the three was OK, it was fabulous. Nowadays, everybody has an open door to photography. It probably runs in our family a bit – my brother, David, also began to take pictures. He even became a professional photographer. He doesn't do fine art photography but besides his film-making activities he also photographs, so we have endless discussions about what's right and what's

dobře. Ono se nedá říct, co je špatně, co je dobře, ale můžeme rozebírat, kde by to šlo líp, co se mně líbí na jeho fotografiích a co se líbí na moji fotografii nebo co se nám nelíbí vůbec

hudebně zvukový obraz

zvuk rafika

zvuk přelet letadla

hudba Aisha Duo 4.15 – 4.55 (tlesky kmity)

MB

Jarmila Amadea Misarova, léčitelka terapeutka fotografka. Kdy jsi začala fotografovát?

Amadea

Moje první láska, můj první muž je dodneška známý fotograf český a ten mě přivazoval ke skále, když jsem byla ještě mladá hezká holka. A nesměla jsem se tvářit zamračeně, musela jsem vrhat nějaké pohledy a moje fotky byly po světě. On tenkrát nosil před 40 lety brašnu za 100 tisíc korun. Za to by se tenkrát koupily baráky a já jsem byla donucená, protože jsem byla zamilovaná, milovala jsem ho, v patnácti letech chodit do fotokomory, retušovat snímky, držet mu ty lampy při těch svatbách, abysme měli jako studenti na cesty a na jídlo. Já jsem chodila do fotoklubu a už tenkrát jsem se s tím fotografováním seznámila. Začla jsem cítit ten okamžik a tu sílu toho světla jak všechno je o světle a on mi říkal, to je ten pan *Sudek* a támhle tenhle fotograf a já jsme je začla navštěvovat a seznámila jsem se se známejma českějma fotografama. Říkali jsme o Sudkovi, to je krásný, on si koupil starej foťák a on stojí na tom Karlově mostě od pěti do šesti a stojí tam

wrong. You can't really say what's right or wrong in a photograph, but we can analyse what could be improved – what I like about his pictures and what he likes about mine or what we don't like at all.

Music and sound image

Sound of clock hand

Sound of aircraft flying

Music: Aisha Duo 4.15–4.55 (clapping, vibrations)

MB

Jarmila Amadea Misarova, a healer, therapist and photographer.
When did you start taking pictures?

Amadea

My first love, my first husband, is a well-known Czech photographer and when I was a beautiful young girl, he would tie me to a rock. And I couldn't frown, I had to cast nice looks and photos of me were published all over the world. Back then, some forty years ago, he had a photo bag full of equipment worth a hundred thousand Czech crowns. That was the price of a house then and because I really loved him, at the age of fifteen I would go to the darkroom with him, retouch his pictures and hold lamps while he photographed a wedding so that we, as students, could earn some money for food and travelling. I went to a photo club and learned what photographing was about. I started feeling the moment and the power of light. And he would tell me, that man over there is Mr. Sudek and that one is this or that photographer, so I met a lot of Czech photographers and I started visiting them. We said how great it was that Sudek had bought an old camera and would stand on Charles Bridge

každej den, celej měsíc a čeká na ten správnej paprsek a mě to fascinovalo. Ta síla toho okamžiku a když se retušovalo, tenkrát se fotky retušovaly, teďka si tam namačkáš dermakol a všechno co chceš, je tam mejkap, ale tam jsme tenkrát viděli, ježišmarjá, tady svatba a nevěsta tady má takovej malinkej flíček a to vypadá jako slza. To musí pryč. Tak jsme to tam mázli a nevěsta se zase usmívala. Síla okamžiku, bohatství nás lidí vychutnávat ten okamžik jak nejlíp můžeme, ať je to co je to, ať mi dají čokoládovej dort, nějakou pralinku rozpouštět na jazyku nebo se po milování nemůžu vůbec ani zvednout. Ten detail, ta krása jít na procházku. Já se musím zastavit, pomalu přelezu plot, píchnu se o rezavej plot a je mi to jedno, protože chci cítit tu růži, vidět to poslední světlo. Když je teplej večer, chytat ho a říct si, to je krása a nechat zastavit čas v tom okamžiku. To zůstalo a dneska to prohlubuji ve stáří, když se zastavím a už tolik neběhám a nelítám a říkám si teď, podívejte se jak ten svět je krásný.

MB

Fotografuješ, teď focením zastavuješ čas.

Amadea

Jo čas. A chytám ho v tom zastavení, v tý jedinečnosti. Tak jako je každej člověk jedinečnej, tak je ten okamžik jedinečnej. Já jedinečná, já tady po sloupci všech těch příbuznejch nemocí, zážitků, hrůz a všeho. Když ti vůbec nic není a ty seš schopnej cítit, tak tam to zmačknout.

MB

Tvé fotografie svým způsobem léčí.

Amadea

Ano, ano, ano na nás to všechno působí, linie, tvary, barvy, obrazy, ano.

from five to six every day, all month long, waiting for the right ray of light, and that fascinated me. The power of the moment. And back then photos would be retouched. Now you can use whatever makeup you can think of, but at that time we would look at a wedding picture and see that the bride had a small spot on her face that looked like tear, so we would retouch it and she smiled again. The power of the moment, the gift to enjoy the moment as much as you can whether you eat some chocolate cake or let a chocolate candy melt on your tongue or if you can't even get out of bed after making love... That detail, the beauty of going for a walk. I must stop and slowly climb over the fence – I get pricked by a rusty fence but I don't care because I want to smell the rose and see the last light. If the evening is warm, catch it and think how beautiful it is and let time stop at the very moment. That has remained and now in my old age I'm making it deeper. I don't run around as much as before, so I stop to think about the beauty of the world.

70

MB

You stop time by photographing.

Amadea

Yes, time. I catch it at that moment of stopping, I try to catch it in its uniqueness. Every person is unique and so is every moment. I am unique, here and now, after all those relatives, illnesses, experiences and horrors. When you feel completely well and are able to feel, press the shutter release.

MB

Your photographs can heal in a way.

Amadea

Yes, yes, everything affects us: lines, shapes, colours, images, yes!

MB

Dobré světlo, dobré zdraví .

Amadea

Ano, z tmy do toho světla .

MB

Tak jsme se dostali k těm fotografiím, co teď potřebuji, a další rozvineme v příběhu osobnosti léčitele, léčitelky zjara.

hudba Aisha Duo 1.40 – 3.15 (jemné ťuky)

MB

Máš před sebou mobil. Tam máš uloženy fotografie. Podíváme se aspoň na některé.

Polzer

Pár obrázků, tady kolega o přestávce mezi operacemi popíjí kafe a je vidět takový až skoro strojený úsměv. Je unavený, čeká na další operaci, která může být delší než by chtěl, ale bere to optimisticky. Snaží se i usmívat. Unavený chirurg mezi výkony míchá kafičko a bábovky se ani nedotkl. Nemá na ni ani pomyšlení. Další obrázek je z *Gruzie*. To jsme byli na kratičkém výletu v horách s Jurijem, kamarádem, který nás vzal do rodiny s tím, že se stavíme na pět minut na kafe.

MB

To je stůl hojnosti.

Polzer

Což je v Gruzii naprostá samozřejmost. To je jeho tatínek jak se objímáme, držíme se kolem ramen. Šedovlasý muž má devadesát roků a odskočil si tam ze zahrady. Sundal gumáky, opláchl ruce a sedl

MB

Good light, good health.

Amadea

Yes, from the dark into the light.

MB

So, now we have covered photography, which was what I needed, and the personality of the healer will be described in another story in the spring.

Music: Aisha Duo 1.40–3.15 (soft knocking)

MB

You've got your mobile in front of you. Your photos are stored in it. Let's have a look at some of them.

Polzer

A few pictures: in this one a colleague is drinking coffee during a break and you can see his almost forced smile. He's tired, waiting for another operation, which could be longer than he wants, but he's got an optimistic attitude. He's even trying to smile. A tired surgeon is stirring his coffee between operations and he hasn't even touched his cake. He has no thought of eating it. The next picture is from Georgia. We were on a short trip in the mountains with Yuri, a friend who took us to his family's home, and we thought we'd only stop there for a coffee for five minutes.

MB

That's a table of profusion.

Polzer

Which is only natural in Georgia. This is his daddy hugging us and holding his arm around our shoulders. His hair's grey, he's ninety years old and he just popped out to the house from his garden. He took off his wellies, washed his hands and sat down

k nám ke stolu. Samozřejmě po dvou hodinové oslavě šel zase pracovat na zahradu. Tady je nějaká nástěnná malba na, řekl bych, fádním cihlovým domku s navěšenou klimatizací, což vypadá úplně hrozně. Tak spodní část je vymalovaná nějakým snad šikovým sprejerem, je tam velká modrooká dívka s cudným úsměvem. A to jsem si řekl, že mi v té chvíli sprejeři nevadí, že tady to vypadá opravdu jako umění, že to půl domu spravilo.

MB

To je artefakt.

Polzer

Tohle je obrázek ze Španělska, to sem úplně náhodou narazil v parku u kamenné hradby na kraji trávníku a hliněné půdy na hlavu z mramoru a vůbec nevím proč tam ta hlava trčí. Nevíme, co se stalo, a je to takový tajemství.

MB

Takhle hmatáš realitu.

Polzer

A můžeme potom doma s odstupem najít deset různých příběhů, co se tam asi stalo.

zvukový obraz

zvuk metronom

zvuk cvaknutí uzávěrky fotoaparátu

zvuk rafika poskočí

at the table with us. And of course, after a two-hour party he went back to the garden to continue working. This is a mural painting on a drab brick house with an air-conditioning unit hung on it, which looks terrible. The lower part was painted probably by a skilled sprayer and there's a big blue-eyed girl with an innocent smile. In this case I had nothing against the sprayer because it looks like real art – a half of the house had been improved.

MB

That's an artefact.

Polzer

This picture is from Spain. I bumped into a marble head in a park, near a stone wall on the edge of the lawn and soil and I had no idea why it was sticking out there. You don't know what happened, which is a kind of mystery.

MB

Yes, you're trying to touch reality.

Polzer

And then at home, with hindsight, you can think of ten possible stories of what might have happened.

Sound image

Sound of metronome

Sound of camera shutter

Sound of clock hand

Melo

Je úžasný, že teď může fotit každý. Dřív to byla taková elitářská záležitost. Ty filmy uměli vyvolávat jen někteří, znali ty receptury.

MB

Alchymie.

Melo

Alchymie. Já to zažila, ale strašně se mi líbí moc, že může fotit úplně každý, i když teďka se to přehnal do toho, že lidi vlastně neví, co fotit. Vymýšlí hlouposti, fotí sami sebe. Nechci to snižovat. Mám pocit, že chybí trochu téma. Často lidi nepochopili, že můžou vlastně fotit svůj život, svůj deník, okna do šťastnejch chvil nebo jakéjkoliv chvil, ale že okamžitě všechno tam člověk přes ten obrázek dostane, přes ten obraz to funguje rychle. Jednou jsem slyšela pana Baumbocha, psychologa, on říká, že štěstí se dá natrénovat a že se dá natrénovat tím, že člověk se vrací ve vzpomínkách k chvílím, kdy byl šťastný. Ta fotografie prostě je krásný okno.

MB

Prokuky do reality.

Melo

Ano. A ještě se mi líbí, když ty prokuky mají několik rovin.

MB

Jsou vrstevnaté.

Melo

Jo a v té chvíli si myslím nebo cítím, že ta fotka může promlouvat k více lidem, protože to podvědomí nebo vůbec ty cesty máme všichni v podstatě stejný. Takhle pracuje Viktor Kolář.

Melo

It's wonderful that anyone can take photos these days. In the past it used to be sort of elitist. Only those who knew the formulas could develop film.

MB

It was alchemy.

Melo

Alchemy. I remember those times but I really like the fact that anyone can take pictures now although it has got to the point where people don't actually know what to photograph. They make up stupid things and photograph themselves. I don't mean to disparage it, but I feel that they lack themes. People often don't understand that they can photograph their lives, their diary, windows to happy moments or to any other moments. And get everything immediately through the image. It really works fast. I once heard Mr. Baumboch, a psychologist, say that happiness can be practised by going back to the moments when you were happy. Photography is simply a beautiful window.

76

MB

Glimpses of reality.

Melo

Yes. And I also like it if these glimpses have multiple layers.

MB

Yes, they're multi-layered.

Melo

And at that moment I think or feel that photography may speak to more people because we all have the same subconscious mind or ways in general. That's how Viktor Kolář works.

On mi to řekl, že on si ráno řekne, já dneska budu fotit lásku, třeba o tom jak žena podvádí svého muže a co z toho je. A pak jde a čeká, naciťuje se a ono se to potom skutečně začíná objevovat. Někdo fotí úplně jinak. Někdo fotí, že cvaká, fotí, co se mu líbí a pak si k tomu třeba sedne a teď se podívá a říká, to je zajímavý, co mě to vlastně zajímá a může zpětně si uvědomovat přes to co fotí, co zrovna žije. Cesty jsou různé. Intuitivní, jen tak cvakání a potom je důležitý jít se na to podívat. Třeba někteří lidi hodně rádi fotí osamělý osoby. Člověk někde sedí, prostě někde. A tady zrovna, podívejte, tady ta paní jak kouří jo. Tady kouří paní.

MB

Ano

Melo

Kouří tady paní, má nohu přes nohu, je krásná, sedí tady před nákupním centrem a pokořuje. Což mě baví sledovat ty lidi, jo. Takhle. Kdyby se ta fotka jakoby vyfotila, tak je tam ta rovina ona na někoho čeká, ale na koho čeká, jak se cítí, pokuřuje. Asi se cítí nejistě. Dala by se z toho udělat pěkná fotka, buďto takové jako že á la modelky, ale mohla by to být i žena čekající na svého milence, který stále nepřijíždí. (*hluk v pozadí*)

77

MB

Já se vám přiznám, já občas fotím takto ženy i v metru a domejšším si příběhy z jejich fyziognomie, jejich výrazu, co si v sobě nesou. Jak radost, tak i smutek, únavu. A nejenom ženy, ale lépe se mi fotí ženy neboť v jejich výrazu se odehrává více dějů.

Melo

A nebojíte se.

He once told me that in the morning he would say, “today I’m going to photograph a love story, for example, about a woman cheating on her husband.” And then he goes and waits and tries to get the right feeling and in the end the story really starts to appear. Some people have a totally different approach. Some people just keep snapping what they like and then they look at the photos and think, “it’s interesting to see what I’m interested in”, and through what they have photographed they might realise how they are living. There are different ways. Intuitive snapping, for instance – but then it’s important to look at the pictures. Some enjoy photographing lonely people, such as a lonely man sitting somewhere. And right there, look, can you see that woman smoking?

MB

Yes, I can.

Melo

A beautiful lady is sitting in front of a shopping centre, smoking, with her legs crossed. I enjoy watching people in this way. If you took a picture of her, questions would arise. Who is she waiting for? How is she feeling? She might be feeling insecure. It would make a nice photo: either fashion model-style, or a picture of a woman waiting for her lover who still hasn’t arrived. (*noise in the background*)

MB

I admit I sometimes photograph women like this on the underground and from their physiognomy and facial expressions I try to guess what their story is and what feelings they might have. It could be happiness as well as sadness and tiredness. And not only women although I prefer photographing women because there are more stories in their expressions.

Melo

Aren’t you afraid?

Melo

Já třeba mám strach fotit cizí lidi.

MB

Skrytě si jako mačkám mobil, že tam něco hledám, takhle jako předstírám, že si tam hledám nebo čtu (*v pozadí výrazné zatroubení klaxonu*) si sms a zároveň si to zaměřuju a si tam tiše cvakám.

Melo

Přes to focení těch žen bysme to mohli propojit no.

MB

To se nám nádherně spojuje.

Melo

A pozor odchází, nepřijel nebo přijel (*v pozadí zatroubí klaxon auta*) Troubí.

79

MB

Típla cigaretu.

Melo

A už by to byla jiná fotka (*zatroubení klaxonu auta*). Tam je právě i hrozně důležitý, co ta fotka říká.

MB

Osamocené ženy.

Melo

A už zase sedla. Pořád nejde.

MB

Už je zřejmě nervózní.

Melo

Už je nervózní.

Melo

For example, I am afraid to take pictures of strangers.

MB

I pretend to be looking for something on my mobile or reading messages (*sound of a car's horn in the background*), while in fact I'm focusing the camera and snapping quietly.

Melo

We could connect it through photographing women.

MB

That gets connected wonderfully.

Melo

Look, she's leaving – has he arrived or not (*horn blown in the background*). He's blowing his horn.

MB

She's stubbed out her cigarette.

Melo

And this would be a different picture (*a car's horn*). It's very important what the picture says.

MB

Lonely women.

Melo

And she's sat down again. It wasn't him.

MB

She's probably getting nervous.

Melo

She is nervous.

MB

Odklepává cigaretu.

Melo

A podívá se na mobil. Nepíše.

MB

Hm...

Melo

Já taky, když jsem byla malá, jsem pořád seděla a taky jsem pozorovala.

MB

Hm, to je o tom.

81

Melo

To je o tom. (*troubení klaxonu auta*)

MB

Sedíme před obrovským nákupním centrem ve Zličíně.

Melo

Ten příběh stále pokračuje no. Já to vyfotím v tomhle telefonu.

MB

Můžete přiblížení, transfokátor.

Melo

Ano. To má tři teleobjektivy.

MB

No tak to je úžasný.

MB

She's tapping the ash off her cigarette.

Melo

And looking at her mobile. He hasn't written.

MB

Well...

Melo

When I was a child I kept sitting and watching.

MB

That's what it's about.

Melo

That's what it's about. (*a car's horn*)

MB

We are sitting in front of a huge shopping centre in Zličín.

Melo

The story continues. I'll take pictures with my mobile.

MB

You can use your zoom lens.

Melo

Yes. It's got three telephoto lenses.

MB

That's great!

Melo

Takže já mohu dělat šmírovací práce. To mě baví. Já se učím fotit lidi, ale mám hroznej strach ty lidi fotit.

MB

Já musím se přibližovat. Já bych musel k té paní přistoupit, ochomýtat se tam a cvakat...To je ostrý na tu vzdálenost.

Melo

Bohužel, tady nejde udělat hloubka ostrosti. Tady jenom se mění blízkost.

MB

Ale ona je ostrá .

Melo

Ona je ostrá.

MB

Ona je nádherně ostrá. No tak teď je to v pohybu.

Melo

No...

MB

A nic.

Melo

Je tam.

MB

Už si dají polibek. (*tiše*) Foťte! Už. Ten její partner se mi moc nelíbí. Já nemám rád, když ty chlapy nosí ty čepice takhle kšiltem ke krku. Pro ní bych si představoval něco lepšího.

Melo

So, I could make my living spying on people. I enjoy that. I'm learning to photograph people but I'm really scared.

MB

I would have to come closer. I would have to come closer to her, hang around and keep snapping... It's really sharp if you consider the distance.

Melo

Unfortunately you can't work with the depth of field with this camera. You can only zoom closer.

MB

But she's sharp.

Melo

Yes, she is.

MB

She's really sharp. And now she's moving.

Melo

Well...

MB

And nothing.

Melo

He's there.

MB

They're kissing. (*quietly*) Keep photographing! Now. I don't really like her partner. I don't like guys wearing baseball caps with the brim above their neck like this. I can imagine a better man for her.

Melo

Já taky.

MB

Je to svalovec, tam není duše.

Melo

(smích)

MB

No proti gustu není mustru.

Melo

Hm.

MB

Tak jste to zachytila?

Melo

Nezachytila. Nepodařilo se.

MB

Polibek nemáme?

Melo

Dostala jsem strach z něho. On byl takovej...

MB

No ten by nám dal.

Melo

Jindra Štreit by to zvládl.

MB

Taky mám někdy obavu.

Melo

So can I.

MB

He's a beefy guy. No soul.

Melo

(laughs)

MB

Well, different strokes for different folks.

Melo

Yeah.

MB

Did you capture it?

86

Melo

No, I didn't manage.

MB

Have you got a picture of the kiss?

Melo

I became afraid of him. He was such a...

MB

Yeah, he would have taught us a lesson.

Melo

Jindra Štreit would have managed.

MB

I'm afraid so.

Melo

Mám strach z focení. Proto fotím ty děti.

MB

Už máme hodně natočeno.

Melo

Ať hlavně lidi ať fotí, ať mají téma a umí vybírat. A všechno ostatní vyhazujou. Ať nemají plný počítače zahlcený fotkami. Spousta žen kolem mě nefotí proto, protože má tolik fotek v počítači. Všude. Že pak nemůžou fotit. Neví, co pak s těma fotkami. Ono se jim to vrství, ono je to pak nebaví. Já myslím, že hrozně důležitá je ta hygiena u toho. Vyfotit, potom mazat. Všeho se zbavit a nechat si opravdu jenom tři nejlepší fotky. Ty si třeba nějak hezky upravit anebo neupravit. Prostě jít dál, mít tu hygienu.

MB

My jsme měli vyfotit tu dvojici a měli bychom...

87

Melo

Novou část dokumentu. Nás zaujala žena a vyfotili jsme ji.

MB

Tak jsme naplnili čas hovorem.

Melo

Hm. Já myslím, že jsem řekla to nejpodstatnější.

MB

Máme toho hodně a teď to musíme uložit.

hudba píseň Fotky mezihra

Melo

I'm scared of photographing. That's why I take pictures of children.

MB

We have recorded plenty of material.

Melo

The main thing is that people should take pictures, have their own themes and be able to select. And throw away any bad photos so that their computers aren't overfilled with them. Many women I know don't take pictures just because they've got so many of them on their computers. They've got so many that they can't take any more. They don't know what to do with them. They accumulate so many photos that they don't enjoy taking them any more. I think that sort of "hygiene" is very important – take pictures and then keep deleting. Get rid of most of them and keep only the best three, which can but don't have to be enhanced. Just go on and stick to this "hygiene."

88

MB

We should have photographed that couple and would have got...

Melo

A new part of the documentary. The woman caught our attention and we photographed her.

MB

We have spent our time chatting.

Melo

Well, I guess I've said what's essential.

MB

We've recorded a lot of material and now we need to save it.

Music: Fotky, interlude

MB

Těch tisíc snímků, které nacvakám.

Štreit

Záleží na každém z nás jestli při tom cvaknutí ještě myslí na něco jiného než na to, že to bude záznam. Ale i ten záznam má svou hodnotu. Každý má právo na to dělat to co sám chce. Máš potěšení z toho, co jsi udělal

hudebně zvukový obraz

zvuk rafika klepne poskočí

hudba Fotky zpěv : “Proto se vracím/do známých míst/kde jsem si vším/ bývalo si jist“.

Polzer

Smysl fotografie je pro mě, že to má udělat radost. Nebo má to udělat nějaký pocit. Nemusí to být radost. Jsou i fotografie, kde je smutek. Má smysl i taková fotografie. Musí tam být něco.

89

MB

U tebe je to tak půl na půl ráció a intuice.

Polzer

No nenechávám ten rozum vždycky doma, ale většina mého života je intuice. Intuitivně se k něčemu dostanu a pak racionálně z toho ven, abych nezůstal v nějaké pohádce, abych nezůstal někde bez reality.

zvukový obraz

zvuk - metronom

zvuk – klapot dámských podpatků běh

zvuk – klap rafiky

MB

Those thousands of pictures I snap...

Štreit

It depends on everyone whether while they are snapping they think of anything else besides the fact that it's going to be a record. But even the record has its own value. Everybody has the right to do whatever they want. You are happy about what you've done.

Music and sound image

Sound of clock hand

Music: Fotky, singing: "That's why I keep coming back / to places I know / where I used to be / sure about everything."

Polzer

To me, the meaning of photography is that it should make you happy. Or it should evoke some feelings. There are pictures expressing sadness. Such pictures are meaningful as well. There must be something in a photo.

MB

In your case, it's about half rational, half intuitive.

Polzer

Well, I don't always leave my rational self at home but most of my life is intuition. I get into something intuitively and then I must get out of it rationally so that I don't stay in a fairy-tale, without a sense of reality.

Sound image

Sound of metronome

Sound of a woman's heels

Sound of clock hand

Vojta

Tady mám svoji poslední fotku.

MB

Aha.

Vojta

To je západ slunce.

MB

A obrys. Silueta.

Vojta

Silueta mě plus fabriky Aero Vodochody. Tam se vyrábí stíhačky.
Kouř a obrys celý tý fabriky.

Tonda

Já bych se bych se vás ještě chtěl zeptat.

91

MB

Ty jsi čilouš.

Tonda

Co říkáte na fotku, kterou jsem teď vyfotil. Je to blbost?

MB

Co jsme hovořili s Vojtou jsi vyfotil tuto fotku.

Tonda

Koukej.

MB

To je tvá dlaň?

Vojta

Here's my last photo.

MB

I see.

Vojta

That's a sunset.

MB

And a silhouette.

Vojta

My own silhouette and that of Aero Vodochody, the factory where fighter planes are made. There's smoke and an outline of the whole factory.

Tonda

I'd like to ask you a question.

MB

How lively you are!

Tonda

What do you think of this photo I made while we were talking? Is it stupid?

MB

You took this picture while I was talking to Vojta.

Tonda

Look.

MB

Is that your palm?

Tonda

Má dlaň před a po.

zvuk – cvaknutí závěrky fotoaparátu

MB

Řekněte na závěr myšlenku.

Tonda

Dneska jsme si ukázali mnoho fotek. Myslím si, že tam byly fotky dobré i špatné. Jsem rád, že jsme se na ně podívali společně a řekli jaký jsou dobrý a jaký jsou špatný. Že vy to taky slyšíte. No mám dobrý pocit, takže se mějte.

zvuk - cvaknutí závěrky fotoaparátu

MB

Vojta se taky rozloučí.

Vojta

Jo jo, tak já se s váma loučím. Hodně foťte, protože to je taky náplň, je to koníček, je to zábava. Tak jo, to je asi všechno.

hudebně zvukový obraz závěrečný

hudba – Fotky mezihra

zvuk přelet letadla

hudba Aisha Duo 4.15 – 4.55 (tlesky kmity)

zvuk cvakne závěrka fotoaparátu

KONEC (.)

Tonda

My palm before and after.

Sound of camera shutter

MB

Share your final thoughts.

Tonda

We have looked at many photos today. I think there were both good and bad ones. I'm glad that we looked at them together and said which were good and which were bad and that you can hear it, too. And I've got a nice feeling. So, take care.

Sound of camera shutter

MB

Now it's Vojta's turn to say good-bye.

Vojta

Yes, good-bye, everybody. Take a lot of pictures because it's a hobby and it's real fun. Well, that's all.

Final music and sound image

Music: Fotky, interlude

Sound of aircraft flying

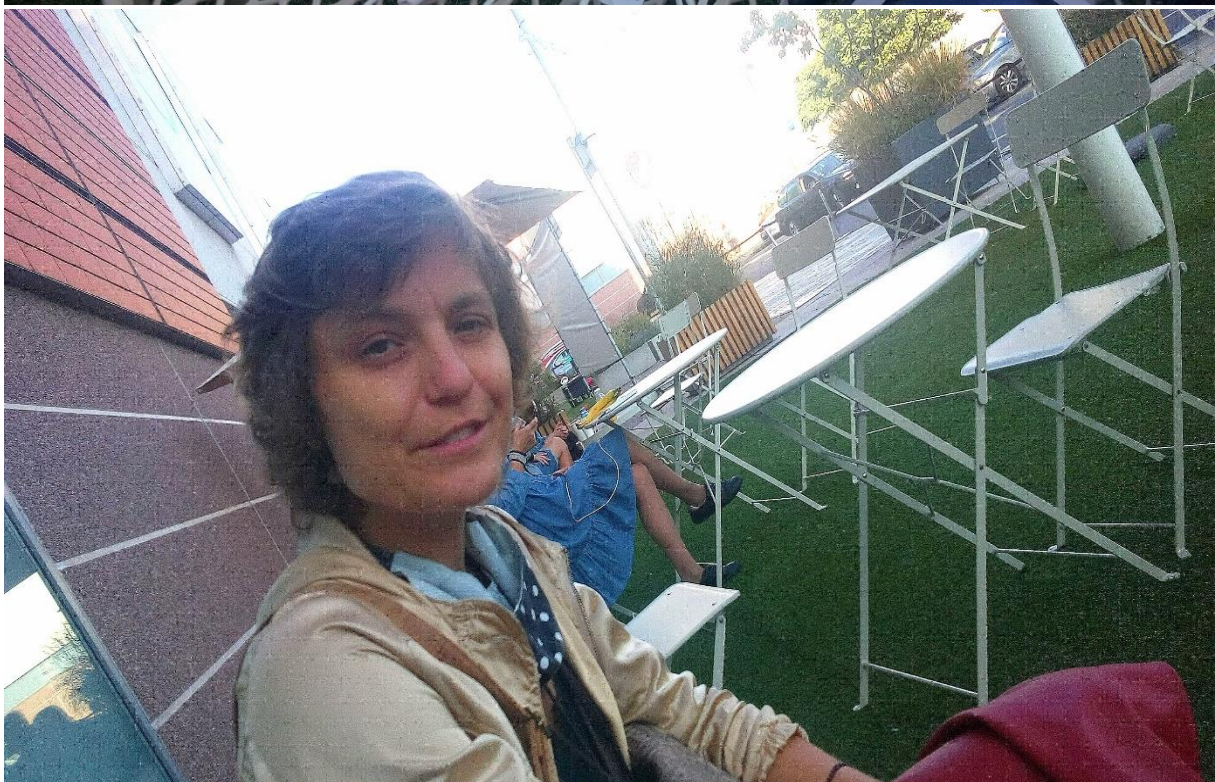
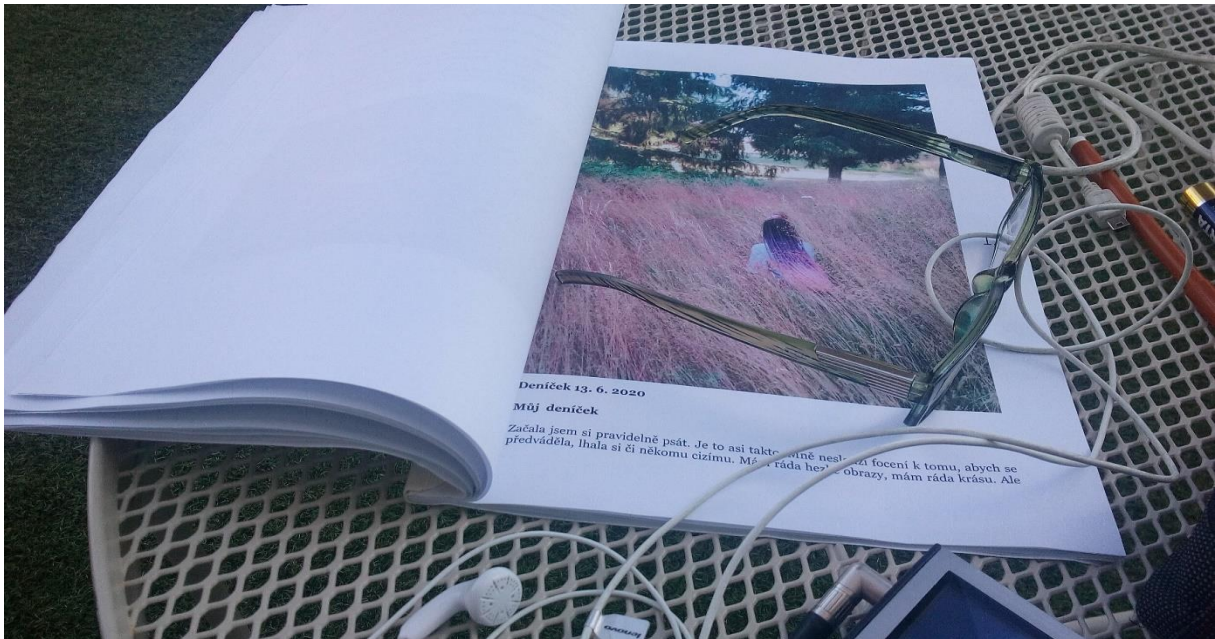
Music: Aisha Duo 4.15–4.55 (clapping, vibrations)

Sound of camera shutter

THE END (.)

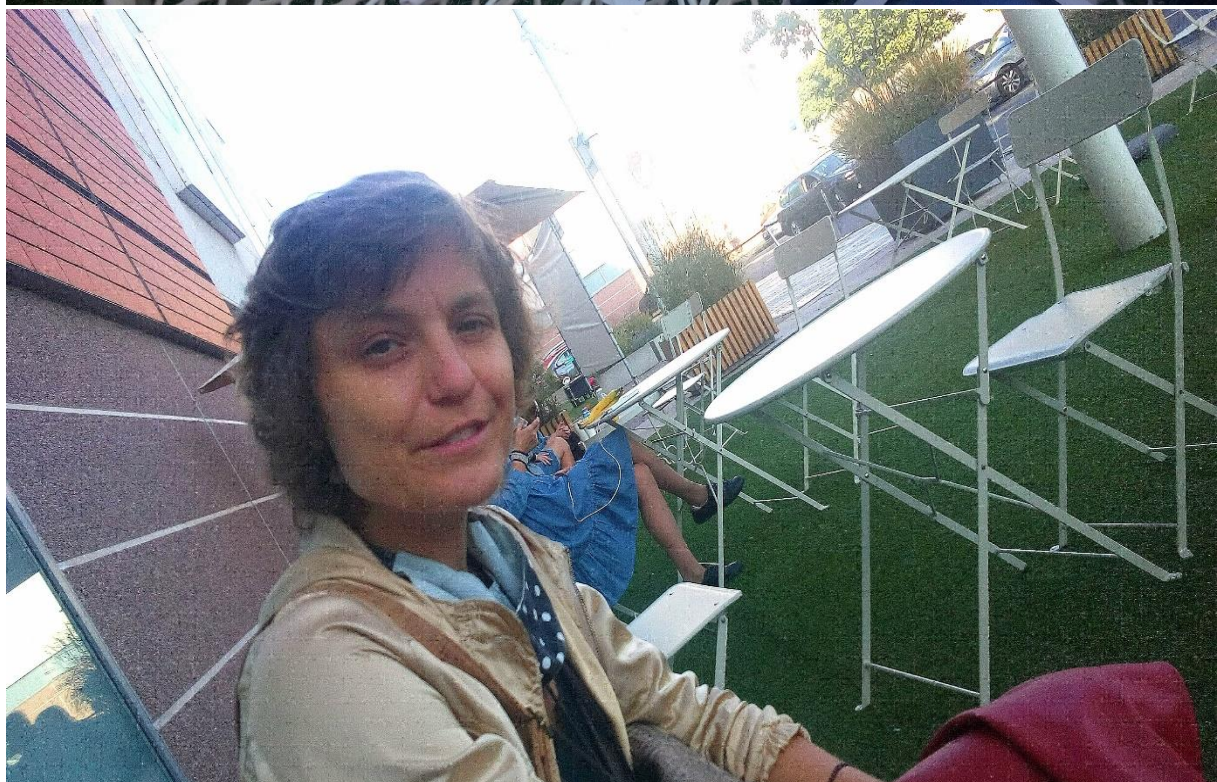
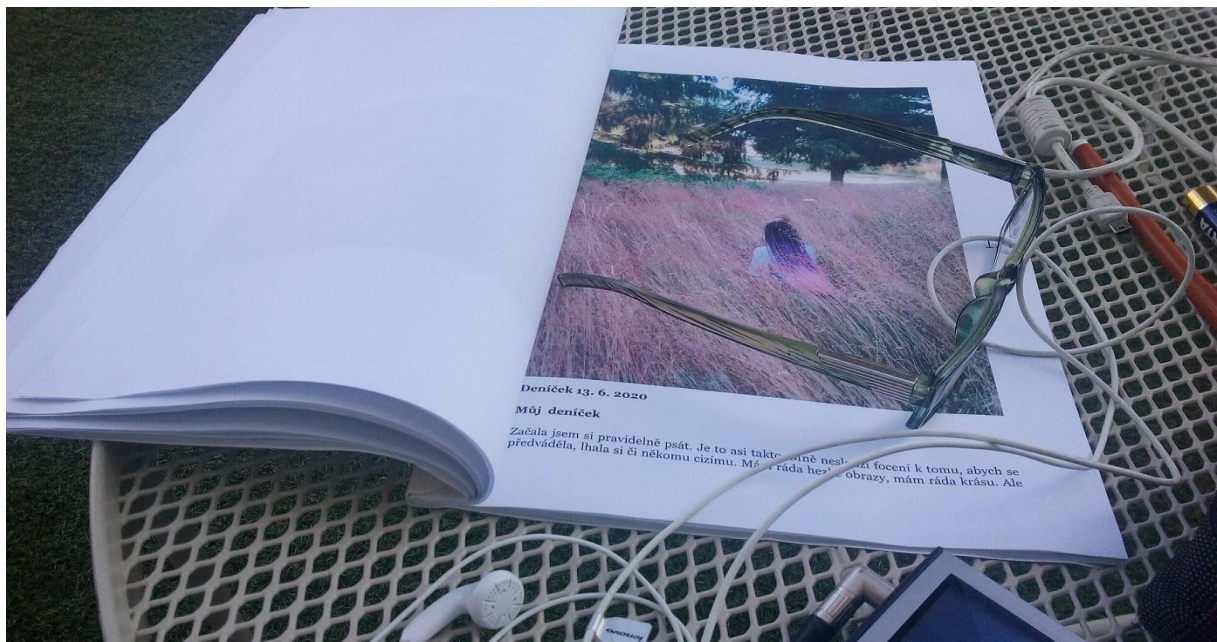
Fotečky z natáčení dokumentu

Stránka z pracovního scénáře a Eva Melo v Praze před obchodním centrem Metropole.

Photos from the making of the documentary

A page of a script draft, and Eva Melo in front of Metropole shopping centre in Prague.

97

V olomoucké Galerii Mona Lisa Miroslav Buriánek a Jindřich Štreit.

Miroslav Buriánek and Jindřich Štreit in the Mona Lisa Gallery, Olomouc.